TİP haberleri

SİYASÎ DERGİ

Her ayın 1'inde ve 16'sında yayımlanır.

●

Türkiye İşçi Partisi Propaganda ve Basın Bürosu adına Sahibi ve Sorumlu Müdürü: Yahya KANBOLAT

●

Yayın Yönetmeni : Attilâ AŞUT

●

Adres : Mithatpaşa Cad. 63/1 Yenişehir — ANKARA

●

Dizgi ve Baskı : Balkanoğlu Matbaacılık Ltd. Şti. ANKARA

●

24 sayı için yıllığı : 15.— TL.
Dış ülkeler için : 50.— TL.

Sayı : 37 - 38

1 — 16 TEMMUZ 1969

Yıl: 2. Fiatı: 150 Kr. Cilt: 2

Baskı Tarihi: 21 Temmuz 1969

AYBAR'IN YARDIM ÇAĞRISI

Değerli Vatandaşlarım, Sevgili Partili Kardeşlerim,

Türkiye İşçi Partisi sizlerin, emekçi halkımızın partisidir. Partimiz, önümüzdeki seçimlerde sizlerin maddî, manevî desteği ölçüsünde başarıya ulaşacaktır.

Hep bildiğiniz gibi, üyelerimizin ödediği aidat ile, üye ve taraftarların yaptığı bağışlardan başka, Türkiye İşçi Partisinin bir gelir kaynağı yoktur. Öteki partiler 4 yıl boyunca devlet hazinesinden malî yardım gördükleri halde, Anayasaya aykırı bir kanun maddesi yüzünden Partimiz devletten herhangi bir maddî yardım almamıştır. Hatırlanacağı gibi, Anayasaya aykırı bu kanun maddesini, Anayasa Mahkemesine başvurarak iptal ettirdik. Buna rağmen, Partimizin güç kazanmasını engellemek maksadıyla, iptal edilen madde yerine, bize de yardım yapılmasını öngören yeni bir kanun maddesi getirilmemiştir. Böylece Partimiz bütün seçimlere, diğer partilerle eşit olmıyan şartlar altında katılmış, önümüzdeki 12 Ekim seçimlerine de, gene eşit olmayan şartlar altında katılacaktır. Bu vesileyle, Partimizin, emekçilerin Meclise girmelerine imkân vermek için, malî gücü yetmiyen aday adaylarından para almadığını, hali vakti yerinde olanlardan da sadece 100 lira aldığını hatırlatmak isteriz.

Bilindiği gibi, diğer partiler seçimlerde milyonlarca lira harcamaktadırlar. Oysa Partimiz Genel Merkezinin seçim masrafları hiçbir zaman 100-150 bin lirayı aşmamıştır. Bunun nasıl bir ayak bağı olduğunu tahmin etmek zor değildir.

Bu şartlar altında Türkiye İşçi Partisi, daha önceki seçimlerde de yaptığı gibi, üyelerine ve emekçi halkımızla, halktan yana olan vatandaşlarımıza başvurmaya karar vermiştir. Türkiye İşçi Partisi bu seçimlere, sizlerin yapacağınız bağış ve yardımlarla girecektir. Yapacağınız bu bağış ve yardımlar, Türkiyemizin ve emekçi halkımızın kurtuluşu, demokrasinin kökleşip yerleşmesi için elele yürüttüğümüz savaşta sizin özel bir katkınız olacak ve bizlere, fazladan bir köye daha gitmek, fazladan 40-50 vatandaşımızı daha uyarmak imkânını verecektir.

Yurtsever yardımlarınızı esirgemiyeceğinizden emin olarak sevgi ve saygılarımı sunarım.

Banka Hesap numaramız :
T.C. Ziraat Bankası
Kızılay Şubesi — Ankara
No : 630/87

Mehmet Ali AYBAR

ANAYASACI TEK PARTİ : TİP

«Anayasa Nizamını Bozan Fiiller Hakkındaki 38 Sayılı Kanun»un yürürlükten kaldırılması üzerine, Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, 29 Nisan 1969 günü basına aşağıdaki açıklamayı yapmıştır:

«Anayasa düzenini koruyan ve Tedbirler Kanunu diye anılan 38 sayılı kanunun yürürlükten kaldırılması, dün Büyük Mecliste yalnız Türkiye İşçi Partisinin muhalefetine karşı, öteki bütün partilerin iştirakiyle kabul edilmiştir. Bu olay, birçok bakımdan üzerinde önemle durulmaya değer niteliktedir. Gerçekten, yürürlükten kaldırılan 38 Sayılı Kanun, 1961 Anayasasının tarihî ve siyasî temellerini koruyan bir kanundu. Esas itibariyle, 27 Mayıs hareketini korumayı hedef alan hükümler ihtiva etmekte idi. Ayrıca kanunun ikinci maddesi, çok partili demokratik hayatın tahribini ve halk oyunda, çok partili yolu geçersiz kılabilecek propagandaları önleyen müeyyideler getirmekteydi.

AMAÇ NEDİR?

38 Sayılı Kanunun yürürlükten kaldırılması, iki ayrı mihraktan gelen isteklere dayanmaktadır. Bu isteklerden birincisi, uzunca bir süreden beri halk oyunda işlenen ve kesin ifadesini son AP Kongresinde bulan, hükümlü Demokratların siyasî haklarına kavuşturulması ve 1961 Anayasasının geriye doğru değiştirilmesidir. Gerçekten AP iktidarı önümüzdeki seçimlerde başarısızlıklarının suçunu Anayasaya yüklemeye çalışacak, özellikle sosyalist Türkiye İşçi Partisinin hızlı gelişmesini, Anayasa düzeninin her türlü fikre izin vermiş olmasına yüklemeye çalışacaktır. Seçmene, «sizin istediğiniz işleri yapabilmemiz için, bize, 1961 Anayasasının yürürlükten kaldıracak çoğunlukta oy veriniz» diyecektir.

BÜROKRASİYE AÇILAN YOL

İkinci istek, açık seçik ortaya konmuş olmamakla beraber, bürokratlara iktidarı açan yeni bir alternatif hazırlamak şeklinde ifade edilebilir. Gerçekten 38 Sayılı Kanunun yürürlükten kalkmasından sonra köklü dönüşümlerin, ancak bürokrat bir iktidarın kurulmasiyle gerçekleştirilebileceği tezi, daha pervasızca ileriye sürülebilecektir.

Bu konuda Cumhuriyet Halk Partisi'nin tutumu son derece ilginç olmuştur. Anayasa düzeninin korunması ile doğrudan doğruya ilgili olan 38 Sayılı Kanun'un yürürlükten kaldırılması için, dün Mecliste cereyan eden tartışmalar esnasında, Cumhuriyet Halk Partisi işin esasına hiç ilişmemiş, 38 Sayılı Kanun'u savunmamıştır. Böylece Cumhuriyet Halk Partisi'nin, Adalet Partisi'yle aynı paralele düştüğü, bir kere daha ortaya çıkmıştır. Her iki parti de aslında, çalışan halk sınıflarının iktidara gelmesine karşıdır. Ve her ikisi de Anayasaya, temsil ettikleri hâkim sınıfların çıkarları ile doğrudan doğruya çelişmediği ölçüde saygılı görünmektedirler.

TEK ANAYASACI PARTİ : TİP

Her hal ve kârda ,ne Cumhuriyet Halk Partisi, ne Adalet Partisi 1961 Anayasasının eksiksiz ve tastamam uygulanmasından yanadırlar. Yalnız Türkiye İşçi Partisi, emekçi halkımızdan yana olan ve sosyalizme açık hükümleriyle, tarihimizde ileri bir adım niteliği taşıyan 1961 Anayasasını, herhangi bir art düşünceye sahip olmaksızın, sonuna kadar desteklemeye kararlı olduğunu, dünkü müzakereler esnasında, bir kere daha ispat etmiş bulunmaktadır.»

Harçlar Kanunu İçin Anayasa Mahkemesine Başvurduk

Türkiye İşçi Partisi, dış ülkelerde çalışan işçilere fazladan bir yük tahmil eden Yeni Harçlar Kanunu'nun 34. maddesinin iptali için Anayasa Mahkemesine başvurmuştur. Genel Sekreter Dr. Tarık Ziya Ekinci, başvurma işlemiyle ilgili olarak, 29 Haziran 1969 günü basına şu açıklamayı yapmıştır :

«Dış ülkelerde çalışarak hayatlarını kazanma zorunda olan vatandaşlarımızdan, pasaportlarını onaylamak için harç alınması, dışardaki işçilerimiz arasında büyük şikâyet konusu olmuş ve geniş tepkilere yolaçmıştır.

Yabancı ülkelerde, büyük sıkıntılar içinde hayatlarını kazanan işçi vatandaşlarımızın sırtından, devletin döviz açığını kapama teşebbüsü, Anayasamızın eşitlik ilkelerine, vergi adaleti prensibine açıkça aykırı bir tasarruftur. Bu amaçla çıkarılan ve işçilerimize fazladan bir yük tahmil eden 1137 sayılı Kanunun 34. maddesi, Anayasamızın başlangıç kısmına, 2,8,18,40 ve 42. Maddelerine aykırı görüldüğünden, Türkiye İşçi Partisi, Anayasa Mahkemesinde iptal dâvası açmıştır.

Bu maddenin iptali büyük bir haksızlığı ortadan kaldıracak, dış ülkelerde çalışan işçilerimizden haksız bir şekilde pasaport harcı alınmasını önliyecektir.»

İşçi Emekliliği Kanun Tasarısı Yetersizdir

İşçilerin emekliliği hakkındaki kanun tasarısı ve genellikle küçük memurların durumu ile ilgili olarak 2 Mayıs 1969 günü bir demeç veren Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, şunları söylemiştir:

«İşçilerin emeklilik yaş haddini 55'e indirmeyi ve emeklilik aylığını % 70'e çıkarmayı öngören tasarıyı yetersiz buluyoruz.

Emeklilik için yaş haddinin 55 olarak tesbit edilmesi kâfi değildir. Hayatını işçi olarak kazanmak durumunda olan vatandaşlarımız, çalışmaya çocuk denecek yaşlarda başlamaktadırlar. En ağır işlerde çalıştıkları için de, çabuk yıpranmaktadırlar. Bundan dolayı, her işçi 25 yıl çalıştıktan sonra emekli olma hakkını kazanmalıdır. Ayrıca 55 yaş, yaş haddi olarak kabul edilmelidir.

Bundan başka, emeklilik maaşının, son 10 yılın en yüksek 7 yıl ücret ortalaması esas alınarak, emekliliğin % 70'e çıkarılması da, maksadı teminden uzaktır. Zira bu ortalama 400 lira civarındadır. Ve esasen bugün işçilerin asgari emeklilik maaşı 250 liradır. Durum bu iken, emeklilik maaşlarının % 70'e çıkarılmış olması, gerçekte fazla birşey ifade etmemektedir. Bugün 250 lira emeklilik maaşı alan işçilerin eline, sadece 350 lira civarında bir para geçecektir. **Şu halde asıl dâva, asgarî işçi ücretlerinin, bir ailenin insanca geçimini sağlıyabilecek seviyeye çıkarılmasıdır. Beri yandan, asgarî emeklilik maaşının da aynı esasa göre tesbiti şarttır.**

KİMSEYİ ALDATAMAZLAR !

İşçilerin sigortaya ödedikleri primlerden, işverenlere 500 milyon tutarında kredi açılmasına izin veren bir iktidarın, yani işçileri sömürenlere, işçiler sırtından yeni imkânlar sağlıyanların, işçi sınıfı lehine herhangi bir yararlı kanun çıkaracaklarını ummak, hayale kapılmak olur. İşçilere seçimler arifesinde sahip çıkma gayretleri kimseyi aldatmaz. Ayrıca bu memlekette yıllar yılı işçilere karşı kanunlar çıkarmış ve en ağır muameleleri reva görmüş olan CHP'nin bugün işçi haklarının müdafii kesilmesindeki garabet de, kimsenin gözünden kaçmamaktadır.

Bütün bu teşebbüsler, seçimler için yatırımdan başka birşey değildir. Kaldı ki, yukarıda işaret edildiği gibi, işçiye sağlanacağı ifade olunan menfaatler de, gerçek ihtiyacı karşılamaktan uzaktır. Ve üstelik durmadan artan fiatlar karşısında, bunlar, kaşıkla verilenin sapıyla geri alınması ve fazlasiyle geri alınması şeklinde tecelli etmektedir.

«D» CETVELİNDEN MAAŞ ALANLAR

Çalışan vatandaşlarımız arasında «D» cetvelinden maaş alanların durumları üzerinde de önemle durulmak gerekir. Sayıları yüzbinleri bulan ve aslında ne memur, ne de işçi sayılan ve ne memurların, ne işçilerin teminatına sahip olmıyan bu vatandaşlarımız hakkında, hakkaniyet ve sosyal adaletin icabı olan adımlardan hiçbiri atılmamıştır. D cetvelinden maaş alanlar, işçiler gibi 8 saatlik çalışmalarından sonraki saatler için, fazla mesai almazlar. Bunların, memurların ve işçilerin faydalandığı sosyal haklardan faydalanmadıkları da ortadadır. Bu durumda olan yüzbinlerce vatandaşımız, mânen ve maddeten insafsızca sömürülmektedirler.

KURTULUŞ SOSYALİZMDEDİR

Bütün bunlar, Türkiye'mizin temelde yatan dertleridir. Ve çözümleri, bugünkü zenginden yana olan kapitalist düzenin değiştirilmesine bağlıdır. İşçilerimiz,köylülerimiz, küçük memurlarımız ve zanaatkârlarımız, yani milletimizin büyük çoğunluğunu teşkil eden emekçi halkımız, Türkiye'mizin kalkınıp ilerlemesinin de, kendilerinin insanca yaşama şartlarına kavuşmalarının da, biran önce bugünkü bozuk düzenin yerine, emeği en yüce değer olarak tanıyan ve insan şeref ve haysiyetine saygılı, demokratik ve bağımsız sosyalist bir düzenin kurulmasına bağlı olduğunu bilmelidirler. Önümüzdeki büyük seçimler, gerçekleri böylesine bilinçle kavramada, halkımızın hangi seviyeye ulaştığını rakam rakam göstermesi bakımından, ayrıca bir önem taşıyacaktır.»

ABONELERİMİZE

Bazı abonelerimizin adresleri değiştiğinden, dergileri geri gelmektedir. Yer değiştiren abonelerimizin, yeni adreslerini çok acele dergimize bildirmelerini, ayrıca abonelerini yenilemek için para gönderen okurlarımızın, havale kâğıtlarının arkasına abone numaralarını kaydetmelerini önemle rica ederiz.

«TİP HABERLERİ»

HALKIN BEKLEDİĞİ KANUNLAR ÇIKARILMADAN MECLİS TATİLE GİRDİ

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, AP çoğunluğunun Meclisleri tatile sokması üzerine, 29 Mayıs 1969 günü Merkez Yürütme Kurulunda aşağıdaki konuşmayı yapmıştır :

«AP çoğunluğu, genel af teklifimizi kabul etmeden ve halkın beklediği kanunlardan hiçbirini çıkarmadan Meclisleri tatile sokmuştur. Üstelik işçilerin emekliliği ile ilgili tasarıyla, asistanların tazminatı meselesini Millet Meclisinde görüşmek ve kabul etmek suretiyle, önemli iki kanunun tatilden önce çıkarılmış olduğu intibaını yaratmak isteyerek, dünya parlâmentolar tarihinde eşine rastlanmamış bir sahteciliğe tevessül etmiştir. Zira şurası iyice anlaşılmalıdır ki, Millet Meclisinin kabul ettiği bu iki tasarı, Senatodan geçmediği için kanunlaşmamıştır. Meclisler iki hafta daha çalıştırılmış olsaydı, gündemde ve Komisyonlarda bekliyen tasarı ve tekliflerden en önemlileri kanunlaşabilirdi. Türkiye İşçi Partisi, kendi hazırladığı toprak reformu teklifinin, genel af teklifinin başta olmak üzere, fukara halkın dertlerine çare bulacak teklif ve tasarıların Meclis tatile girmeden mutlaka kanunlaşmasını istemekteydi. Dün ayrıca hükümet aleyhinde üç gensoru önergesi de hasıraltı edilmiştir. Bu da, dünya parlâmentolar tarihinde eşine rastlanmıyan bir skandaldır.

DEVRİMİN GÜCÜ HALKTIR

Ekim ayında büyük seçimlere gidiliyor. Bu seçimlerden önce halkın parlâmentodaki temsilcilerini icraatlarıyla tartması ve oylarını buna göre kullanması şarttır. Adalet Partisi iktidarı, halkın yararına hiçbir iş görmemiştir. Son olaylar bunu bir kere daha ve bütün çıplaklığıyla ortaya koymuştur. Halkımız, yani emekçi sınırlar, bu hususu gözden kaçırmamalıdırlar. Eğer oylarını bilinçle kullanmıyacak olurlarsa, Türkiye'mizde demokratik düzen temeline oturtulamaz. Yani Türkiye'nin ve emekçi halkımızın çözüm bekliyen dertlerine çare bulunamaz. Bulunmadığı için de demokrasi, yani halkın hükümeti gerçekleşmez. Böyle bir durum, Türkiye'yi bunalımlar içinde maceralara sürükleme tehlikesi gösterir. Şimdiden, halkın cahilliği ileri sürülerek, demokratik düzenle hiçbir meselemizin çözülemiyeceğini iddia edenler türemiştir.

Biz Türkiye İşçi Partiler, halk uyanıp devlete ağırlığını koymadıkça, devlet çarkını kendi elleriyle, kendi çıkarları doğrultusunda çevirmedikçe, halk yararına hiçbir iş yapılmıyacağına, devrimin gerçekleştirilemiyeceğine inanıyoruz. Bundan dolayı da, halkımıza olan güvenimiz asla sarsılmıyor.

HALKA KARŞI PARTİLER

Son olaylar iki şeyi ispat etmiştir. Bu iki husus, esasen birbirine bağlıdır. Birincisi, halkın oylarıyla iktidara getirdiği Adalet Partisi ve ana muhalefete getirdiği Cumhuriyet Halk Partisi, halka karşı partilerdir. Siyasi hakların iadesi konusunda, bu iki partinin aynı parelelde birleşmeleri, bu hususu bir kere daha, pek açık olarak ortaya koymuştur. Son olayların ispat ettiği ikinci nokta, Anayasamızın, iç ve dış sömürücü çevrelerin yıkıcı taarruzlarına dayanacak bir sağlamlıkta olduğudur. Fakat Anayasamızı koruyan güçler, örgütlü ve uyanık halk kitlelerine dayanmadıkça, geleceğimize tam güvenle bakılamaz.

Bundan dolayı, devrimlerin gerçek kaynağı ve başarı gücü olan emekçi sınıflarımızın, bu önümüzdeki seçimlerde haklarına ve oylarına sahip çıkmalarını bekliyoruz. Adalet Partisi yöneticileri dört yıllık icraatıyla, halkın itimadını kötüye kullandıklarını belgelerle ortaya koymuşlardır. Meclisi, halk yararına hiçbir kanunu çıkarmadan tatile sokmuş olmaları, bu belgelerin sonuncusu ve en inandırıcısıdır. Türkiye İşçi Partisi'nin güçlenmesinden sonra ve sosyalizmin yolunu kesmek maksadıyla kabul ettiği «Ortanın Solu» politikası, Cumhuriyet Halk Partisi'ni, kuzu postuna bürünen bir kurt olmaktan kurtaramaz. Halkımız biricik kurtuluş yolunun, halkı bizzat iktidara getirecek olan Türkiye İşçi Partisi'nde olduğunu, bugün çok daha iyi kavramaktadır.»

İLK - SEN KURULTAYINA TELGRAF

İlkokul Öğretmenleri Sendikası (İLK-SEN) Federasyonunun 3. Kurultayı, Temmuz ayının ilk haftasında Trabzon'da toplanmıştır. Merkez Yürütme Kurulu Üyesi ve Trabzon İl Başkanı Atillâ Aşut, Kurultay Başkanlığına aşağıdaki telgrafı göndermiştir :

«Ezilen ve sömürülen fukara halkımızın ayrılmaz bir parçası olan devrimci ve toplumcu ilkokul öğretmenlerinin yüce Kurultayına başarılar diler, «Devrim için eğitim» mücadelesinin yürekli savaşçılarını saygı ile selâmlarım.»

Tarih Önündeki Veballeri Katmerleşen Bir Parti : AP

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, Adalet Partisi iktidarının Meclisleri toplatmıyacaklarına dair basında çıkan haberlerle ilgili olarak, 2 Haziran 1969 günü aşağıdaki demeci vermiştir:

«Olaylar birbirini kovalıyor. Yargıtay'ın yürüyüşünden sonra, Üniversitemizde de toptan istifalar olmaktadır. Hükümet bu olayları olağan saymak alışkanlığından vazgeçmeye vakit bulamadan, halkın önüne hesap vermek için çıkacaktır. Toprak işgallerinden, fabrika işgallerinden, fakülte işgallerinden sonra, devletin dayandığı üç organdan biri olan mahkemelerimizin en yücesinin, delikanlılar gibi sokakta gösteri yapmak sorumluluğunu duymuş olması, Türkiye'de çok önemli gelişmelerin olduğunun işaretidir. Bütün bu olaylar oluşurken, Meclislerimizin AP çoğunluğunun kararıyla tatile girmesi, aklın kabul edeceği bir iş değildir. Meclisler milletin, yani fukara halkımızın iradesini temsil ederler. Kendilerine, milletin kayıtsız şartsız egemenliği hususunda, Anayasamız somut görevler vermiştir. Zenginler sınıfının temsilciliğini yapan bir partinin Meclislerde çoğunlukta bulunması, millî iradeye saygısız kararlar almasına izin vermez. Çünkü millî iradede, muhalefet partilerinin de temsil payları vardır. Yurdumuzda, tarihimizde bir eşine rastlanmamış olaylar oluşurken, zenginler sınıfının menfaatlerini ağır bastırarak çıkışlar yapmak çoğunlukta bulunmak gerekçesiyle mâzur gösterilemez. Demirel hükümetine ilk günden beri hatırlatmaktayız ki, çoğunluk, Anayasa çizgisi içinde olmak kayıt ve şartıyla meşruluğa yolaçar.

BÜYÜK SORUMLULUK

Bugün Meclisleri tatile sokmanın sorumluluğu, çoğunlukta olduğu için Anayasayı hiçe sayan ve böylece hukuka bağlı, demokratik devlet ilkesine saygısızlığını defalarca ortaya koymuş bulunan Adalet Partisi'nin iktidarına aittir.

Meclisler derhal toplanmalıdır. Adalet Partisi çoğunluğunun, toplantıya katılmamak suretiyle, bu isteğe karşı çıkacakları ifade edilmektedir. Sorumsuzluğu bu kerteye vardıracak olurlarsa, tarih önündeki veballeri katmerleşecektir.

MİLLÎ GÖREV

Anayasamızın, Meclisi olağanüstü toplantıya çağırma mekanizmasına saygılı olmak, Parlâmentoda temsil edilen bütün partilerin başta gelen ödevidir. Meclisler vakit kaybetmeden toplanmalı ve toprak reformunu, genel affı, işçilerin emeklilik haklarını ve üniversite reformunu kanunlaştırmadan tatile gitmemelidirler Keza, Türkiye'mizin bağımsızlığı ve güvenliğiyle, egemenlik haklarıyla doğrudan doğruya ilgili, yani 34 milyon vatandaşımızın hayatı, namus ve şerefiyle ilgili ikili anlaşmaların, Amerikalılarla yeni imzalanan ana sözleşmesini de, mutlaka ve mutlaka, toplanacak olan Meclisler derhal gözden geçirip, bu hususta gerekli kararı almadan tatile gitmemelidir. Bu, Meclislerimizin, bugün içinde bulunduğumuz şartlarda, kaçınılmaz millî görevleridir.»

MECLİSLER TOPLANMALIDIR !

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, Meclisin olağanüstü toplantıya çağrılması ile ilgili olarak, 1 Haziran 1969 günü basına aşağıdaki demeci vermiştir :

«Bazı partilerin Meclisi olağanüstü toplantıya çağırmak için faaliyete geçtiklerini, memnuniyetle öğrenmiş bulunuyoruz. Türkiye İşçi Partisi bu çabaları destekliyecektir. Ne var ki, Meclisin toplantıya çağrılması, şu iki tasarının, yani işçilerin emekliliği ve üniversite öğretim üyelerinin ödenekleriyle ilgili olan tasarıların kanunlaşmasına inhisar etmemelidir.

Türkiye İşçi Partisi, esasen Meclislerin tatil kararına karşı çıkmıştır. Ve toprak reformu ile genel af konularındaki tekliflerimiz başta olmak üzere, fukara halkımızı ilgilendiren sair tasarı ve tekliflerin, tatilden önce kanunlaştırılmasını ısrarla talep etmiştir. Beri yandan, Meclisler tekrar toplanacak olursa, Amerikalılarla imzalanan ikili anlaşmaları temel bir sözleşme haline getiren yeni belgenin, mutlaka Meclisin onayına sunulması gerekmektedir. Bu itibarla, Türkiye İşçi Partisi olarak, yukarıdaki hususların da gündeme alınması ve Meclisin bütün bu tasarıları ve teklifleri kanunlaştırıncaya kadar, yeniden toplanmasına taraftarız. Bu husustaki teşebbüsleri destekliyeceğimiz gibi, bunlar sonuç vermediği takdirde, Sayın Cumhurbaşkanımıza, Meclisi toplaması için müracaat edeceğiz.»

TüRKiYE YABANCILARIN SöMüRGE PAZARI OLAMAZ!

TASLARINI - TARAKLARINI TOPLAYIP GİDECEKLER!

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, Uluslararası Ticaret Odası toplantısı münasebetiyle, 4 Haziran 1969 günü basına aşağıdaki demeci vermiştir:

«Zenginler sınıfıyla, fakirler sınıfı karşı karşıya. Zenginler sınıfı sosyal, ekonomik ve politik düzeni çıkarlarına göre kurmuşlar, çıkarlarını sağlamak için işletiyorlar. Bu yalnız bizde değil, dünyada da böyle. Dünyada zengin milletler var. Onların karşısında fakir, mazlum milletler. Zengin milletlerin kurduk ları ticaret düzeni, fukara milletlerin kanını emiyor. Biz, fukara milletlerdeniz. Bizim içimizdeki zenginler sınıfı da zengin milletlerin zen ginler sınıfıyla ortak. Milletlerarası ticaret yoluyla, yabancı zenginlerle, yerli zenginler ortaklaşa, fukara halkımızı sömürüyorlar. İstanbul'da 22. Kongresini yapmakta olan Uluslararası Ticaret Odası, zengin sınıfların, ticaret yoluyla fukara milletleri nasıl sömürdüklerini ve daha çok sömürmek için neler yapmak gerektiğini tartışmaktadır.

Fukara Türk milletinin gözleri önünde ve İstanbul şehrinde, bu muazzam kan emme makinesi, mazlum halkımızı ve milli kaynaklarımızı, bir avuç zenginle ortaklaşa, daha çok ne yoldan sömürülebileceğini tartışmaktadır. Hindistan delegesi, fukara milletlerin, milletlerarası şirketler tarafından nasıl sömürüldüğünü açıklamıştır. Bir zamanlar Büyük Atatürk, Mazlum milletlerin zalimlerden mutlaka öc alacağını söylemişti. Atatürk'ün boyunca yıl önce, bir uzak görüş ile ifade ettiği bu gerçek, 2. Dünya Savaşından bu yana, günümüzün en belirgin tarih çizgisini teşkil etmektedir. Ama ne var ki, milli kurtuluş savaşında zafere ulaşan mazlum Türk milleti, zalim ve zengin milletlerin, yabancı sermaye denen ahtapotun vantuzlu kollarını söküp atamadığı için, yeniden sermayenin içli-dışlı sömürüsünün kurbanı durumuna düşmüştür.

BÖYLE GİTMİYECEK !

Ama, bu böyle gitmiyecektir. Türkiye'yi, fukara halkımızı daha çok sömürmek için dış borçlarla ayakta tutmak politikası, sonuna kadar yürütülemiyecektir. Emekçi halk sınıfları, insanlıktan uzak yaşantılarının, bu sermayedarlık düzeninden ileri geldiğini farketmektedirler. Ve yavaş yavaş birleşiklеri, elele verdikleri takdirde, suyun başını kesmiş olan zenginler sınıfını iktidardan uzaklaştırmanın hiç de zor olmıyacağını kavramaktadırlar. Zenginler takımı da, halkın bu uyanışının, kendileri için imtiyazlı ve haksız düzenlerine son verecek gücü temsil ettiğini görerek, dehşete kapılmış durumdadırlar. Sömürü düzeni, Türkiye'de olduğu gibi, kendi kendisini hızla yemeye başladı mı, çöküntü mukadderdir ve bu akibet, dışardan sağlanacak kredi ve desteklerle önlenemez.

HALKIMIZ UYANIYOR

Köylüler neden ezildiklerini, neden horlanıp sömürüldüklerini biliyorlar. İşçiler, küçük esnaflar, zanaatkârlar, küçük memurlar da, fukaralıklarının, ezilmişliklerinin nedenlerini biliyorlar. Kendilerini kimlerin ezip sömürdüğünü de biliyorlar. Bu haksız, bu insafsız düzene son vermenin çarelerini arıyor lar. Oysa bu onların ellerindedir, avuçlarındadır. Büyük seçimlerde oylarını bilinçle kullandıkları takdirde, zenginler sınıfını alaşağı edip, emekçiler sınıfını iktidara getirmek, yağdan kıl çeker gibi kolay olacaktır. Türkiye bu şartlar altında seçime gidiyor. Milletlerarası Ticaret Odası kongresinde küstahça konuşan Amerikan delegesi ve Adana'da Türk işçisinin hakkını kesmek için, İncirlik havaalanının işaret kulesinin ışığını söndüren Amerika'lı komutan ve irili-ufaklı bütün sömürgenler, Türkiye'nin kapitülâsyonlar devrini aşan bir pazar olmadığını yakında öğrenecekler ve taslarını taraklarını toplayıp gideceklerdir.»

EKSİK SAYILARINIZI İSTEYİNİZ

Dergimizin eski sayılarından elimizde çok az miktarda kalmıştır.

Koleksiyon yapan okurlarımız, her biri için 75 kuruşluk posta pulu göndermek suretiyle eksik sayılarını tamamlıyabilirler.

«TİP HABERLERİ»

Demirel, Başsömürücü Nixon'dan Takdirnâme Almayı Başardı!

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, Nixon'un Demirel'e çektiği telgraf vesilesiyle, 7 Haziran 1969 günü AP'nin işbirlikçi politikasını yeren aşağıdaki demeci vermiştir:

«Mustafa Kemal'in Türkiye'sinde aktedilen milletlerarası Ticaret Odaları Kongresine, Amerikan emperyalizminin başı olan Nixon'un gönderdiği telgrafı ibretle okumak gerektiğine inanıyoruz. Nixon bu telgrafında Başbakan Demirel'i gümrük duvarlarını kaldırmak ve ticareti serbest bırakmak fikrinde bir devlet adamı olarak selâmlamakta ve bu konuda kendisiyle aynı görüşleri savunan Demirel'i kutlamaktadır.

Türk milleti, gümrük duvarlarını dilediği gibi ayarlamak, ticaret serbestliğinin ülkemizi ve fukara halkımızı sömürme yolunda bir vasıta olarak kullanılmasını önlemek için, bir millî kurtuluş savaşı vermiş ve kazanmıştır. Oysa bugün Türkiye'nin Başbakanı, sömürgen devletlerin en sömürücüsünün başkanından takdirname almak bahtsızlığına düçar olmuştur. Kurtuluş savaşını kazandıktan sonra bu duruma düşmemiz, emekçi halkımızın devlet yönetimine sahip çıkamamış ve devleti, bürokratların, ağa ve işbirlikçilerin tekeline bırakmış olmasının hazin bir sonucudur.

ATATÜRK'ÜN UYARISI

Büyük Atatürk her söylevinde «İstiklâl-i Tam»dan söz etmiş; malî, iktisadî, askerî, adlî ve kültürel bağımsızlıklar sağlanıp teminata bağlanmadıkça, siyasî bağımsızlığın temelsiz kalacağını ve elden gidebileceğini belirtmiştir. Ne var ki, Atatürk'ün bu uyarısına önem verilmemiştir.

Biz herşeyden önce, zengin devletler tarafından sömürülen bir fukara millet olduğumuzu idrak etmeliyiz. Yapacağımız her işe, fukara bir millet olduğumuz gerçeği ışık tutmalı ve hedefimiz, sömürüle bir millet olmaktan kurtulmak olmalıdır. Bunun için de, dış sömürücülere karşı, yani emperyalizme karşı mücadele ederken, onun içimizdeki işbirlikçilerine karşı da mücadele etmek zorunludur.

Oysa Başbakan Demirel ve partisinin yöneticileri bu gerçekten tamamen habersiz davranarak, Türkiye'nin özel teşebbüs yoluyla kalkınabileceğini savunmaktadırlar. Bu görüş, Türkiye'mizin gerçeklerine ve ilme aykırıdır. Özel teşebbüs, zengin, devletlerin ve zengin kişilerin, fukara milletler ve fukara emekçi sınıflar aleyhine, zenginliklerini katmerleştirme yoludur. Nitekim, Milletlerarası Ticaret Odası kongresinde alınan kararlar, Türkiye'miz gibi gerikalmış bütün fukara milletlerin daha çok soyulup, daha çok ezilmesini sağlama doğrultusundadır. Görülüyor ki, bu yoldaki teşebbüslere Adalet Partisi iktidarı vasıtalık etmektedir.

KURTULUŞ YOLU

Bu iflâs yolundan kurtulmanın ve Atatürk'ün dileği olan «İstiklâl-i Tam»a kavuşmanın tek çaresi, fukara halkımızın sömürülen, ezilen bir sınıf olarak devlet işlerinde söz ve karar sahibi olmasiyle mümkündür. Bunun için, emekçi halkımızın oylarına bilinçle sahip çıkması ve zengin sınıfların temsilcilerini iş başından uzaklaştırarak, Türkiye'yi yabancılarla ortaklaşa sömürmelerine son vermesi şarttır. Bu gerçekleşmediği sürece, Başbakanlarımız, zengin devlet başkanlarından daha nice övgü telgrafları alacaklar ve emekçi halkımız sömürülmenin, ezilmenin girdabından yakasını sıyıramıyacaktır. Ve de Türkiye'miz borca batık, dış yardımlarla ayakta duran, dolayısiyle dışa bağlı bir devlet olmaktan kurtulamıyacaktır.»

PROGRAMIN YENİ BASKISI ÇIKTI

(İl ve İlçe Başkanlıklarına)

Partimiz programı tamamen tükendiğinden, yeniden bastırılmıştır. İl ve ilçe örgütlerimizin, üye ve sempatizanlarımızın daima elaltında bulundurmaları gereken bu temel kitap çalışmalarımızda, sorunlarımızı anlayıp değerlendirmede başvurulacak biricik eserdir. Tüzüğümüzün hükümlerine göre, İl ve İlçe örgütlerimizin eğitim çalışmaları da program açıklaması şeklinde yapıldığından; bütün üyelerimizin en az birer programa sahip olmaları gerekir. Programımızın yayılması ve tanıtılması, hepimizin başta gelen görevlerindendir.

Partili ve sempatizan arkadaşlarımız Programımızı 5, TL. karşılığında Genel Merkezden sağlıyabilirler.

İl ve İlçe örgütlerimiz, 10 taneden fazla Program talep ettikleri takdirde, kendilerine örgüt adına tanesi 4,—TL. dan olmak üzere ödemeli olarak gönderilir. Böylece her program satışından örgüte 1, TL. kalması mümkün olur.

Bu seçim döneminde Programımızın yayılması ve tanıtılması için ilginizi ve örgütünüzün Program ihtiyacını bildirmenizi rica eder, başarılar dileğiyle sevgi ve saygılar sunarım.

Dr. Tarık Ziya Ekinci
GENEL SEKRETER

SAMİMİYETSİZLİK YARIŞI :

TÜRK - İŞ, İŞÇİLERİN ANAYASAL HAKLARINI KULLANMAYIŞINI BİR « FAZİLET ! » SAYIYOR

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, CHP'nin, işçilerin emekliliği ile ilgili kanun tasarısını gündem dışı bırakması dolayısiyle, 9 Haziran 1969 günü basına aşağıdaki demeci vermiştir:

«Yüzlerindeki maskeyi kendi elleriyle indirmekte, AP iktidarı ve CHP yöneticileri âdeta yarış halindedirler.

Bu samimiyetsizlik yarışı, siyasî hakların geri verilmesi konusuyla başladı. Bayar'ı sen mi, ben mi affettirip, halkın oylarını toplıyacağız diye, Sayın Demirel'le Sayın İnönü yarışa çıktılar. Meclislerin tatile girmesi ve yeniden toplantıya çağırılması da, bu iki parti arasında yeni bir istismar konusu oldu.

TENCERE DİBİN KARA...

CHP der ki, AP iktidarı halk yararına tek bir kanun çıkarmamıştır. Meclisler tekrar toplanıp, halkın en acele dertleri kanunlaşmalıdır. İddia doğrudur ama, CHP'nin ağzında doğru değildir. Zira CHP 40 yıl iktidarda kalmıştır ve halkı hiç düşünmemiştir. Sadece ezmiştir halkı. AP de der ki; CHP samimî değildir. Çünkü samimî olsaydı, şimdi görüşülmesini istediği kanunlar için 4 yıl beklemez, meclislerin çalışma döneminde harekete geçerdi. Tencere yüzün kara, seninki benden kara!

Sözde işçilerin haklarını savunan ortanın solcuları, işçilerin emekliliği tasarısına, üniversite hocalarının tazminatı tasarısını tercih ettiler ve böylece, işçiden yana olmadıklarını ortaya koydular. Aslında CHP, üniversite asistanlarından da yana değildir. Pek tabîdir ki, AP iktidarı bu fırsatı kaçırmak istemiyecektir. İşçilerin oylarını toplamak için, emeklilik tasarısını Senato'dan geçirmesi ihtimal dahilindedir.

TÜRK-İŞ'İN MANTIĞI

Türk-İş sözcüsü, bu münasebetle CHP'yi uçlarken «**Sokağa dökülmeyen yalnız işçilerdir, haklarını almak için onlar da mı sokağa dökülsün; emeklilik kanunu çıkmazsa milyonlarca işçi sokağa dökülecektir**» şeklinde konuşuyor. Türk-İş sözcüsü, gösteri yürüyüşü yapmanın, demokratik düzenin doğru işlemesini sağlıyan Anayasal bir hak olduğunu unutmuşa benziyor. İşçiler yalnız kendi hakları için değil, memleket dâvaları yolunda da sokağa çıkarlar; çıkmalıdırlar. Bu, onların tarihî görevidir. Üstelik emeklilik yaşının 55'e indirilmesi ve emeklilik maaşının % 70'e çıkarılması ile meselenin bitmediğini de, Türk-İş sözcüsü unutmuş görünüyor. Dâva, emekçi sınıflarının suyun başına gelmesidir. Çünkü halkın dertleri, ağalardan, patronlardan, yani zengin sınıflardan küçük küçük tâvizler koparmakla halledilmez. Tutalım ki emeklilik tasarısı kanunlaştı. Bununla işçiler ecir durumdan kurtulmuş mu olacaklar? Emeklerinin tam hakkını alan, bir numaralı vatandaşlar durumuna mı yükselecekler? İtilip kakılmaktan, horlanmaktan mı kurtulacaklar?

Ya topraksız veya toprağı yetmiyen fukara köylülerin dertleri? Ya küçük memurların, «D» cetvelinden maaşalanların işçilerden beter durumları? Ya bu yıl üniversite dışı kalacak olan 50 bin gencin meseleleri? Ya bozuk düzenin suç işlemeye iteledıği ve şefkat eli uzatılmıyan, onbinlerce mahkûmun ızdırapları? Ya Kıbrıs işi? Ya ikili anlaşmalar, Amerikan üsleri? Ya yabancı tekellere peşkeş çekilen petrolumuz, madenlerimiz?...

GÖSTERİ YÜRÜYÜŞLERİ

Anayasamızın 28. Maddesinde teminat altına aldığı silâhsız-saldırısız gösteri yürüyüşü yapmak, meydanlarda toplanmak hakkını, işçisi, köylüsiyle bütün emekçi sınıflarımız mutlaka kullanmalıdırlar. Bu hak, demokrasinin kök salıp işlemesinde, vazgeçilmez bir teminattır. Oysa Türk-İş sözcüsü son demecinde, bu hakkın kullanılmamış olmasını bir fazilet gibi göstermektedir.

Emekçi sınıfların dertleri, ancak fukara emekçi sınıfların, oylarını zengin partilerine kaptırmıyarak; iktidara kendileri geldiği gün çözüm yoluna girecektir. Türkiye İşçi Partisi, fukara halkı iktidara getirecek biricik partidir. Refah da, huzur da o zaman gelecektir. Türkiye o zaman hızla kalkınacaktır. Halkımız ancak o zaman yurdun efendisi olacak; demokrasi gerçekten o zaman kurulacaktır.»

HUZURSUZLUĞUN NEDENİ SÖMÜRÜDÜR!

Fukaralar Zenginlerin Saltanatına Mutlaka Son Vereceklerdir

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, bugünkü huzursuzlukların nedeni üzerine 10 Haziran 1969 günü aşağıdaki demeci vermiştir:

«Seçimler yaklaşırken, bir yıldır devam eden öğrenci direnişlerinin de hızı artıyor: İşgaller, boykotlar, öğrenci-polis çatışmaları... Ve imtihanlar, artık üniversiteye rahatlıkla giren toplum polisinin nezaretinde yapılıyor. Zaman zaman köylüler de ağa topraklarını işgal ediyorlar; candarma ile çatışıyorlar. Emeklilik tasarısı kanunlaşmazsa, işçilerin de sokağa döküleceği haber veriliyor. Cezaevlerini dolduran bahtsız vatandaşlarımıza kadar, fakir emekçi sınıflara mensup her meslekten vatandaşlarımız isyan halinde. Türkiye kaynıyor. Ve Demirel hükümeti, dâvet ettiği yabancı devlet adamlarından İstanbul köprüsü için borç koparma çabası içinde...

YALNIZ T.İ.P. PARMAK BASIYOR

Bu patlamaların nedenlerine, yalnız Türkiye İşçi Partisi parmak basıyor. Ve bu buhrandan nasıl çıkılacağını, ilme dayanarak, gene yalnız biz söylüyoruz. Bir avuç zengini daha zengin ve fukara halkımızı daha fakir yapan bu bozuk, adaletsiz düzen değiştirilmelidir diyoruz. Türkiye'yi boyuna borca batıran tehlikelere atan, Amerika'nın dümen suyundaki bu bağımlı politika bırakılmalı; Türkiye, Amerika'dan da, Rusya'dan da bağımsız bir politika izlemelidir diyoruz.

Ve en önemlisi; bu gidişe son vermek için işçisi, köylüsü, zanaatkârı, küçük memuru, esnafı ile fukara emekçi sınıflar iktidara gelmelidir diyoruz. İşçilere, köylülere «uyanın, örgütlenin, haklarınıza sahip çıkın; oylarınızı sizi soyan, sizi horlayan toprak ağalarına, tüccarlara, patronlara ve onların partilerine kaptırmayın» diyoruz.

HUZURSUZLUĞUN NEDENİ «SÖMÜRÜ»DÜR

Türkiye'deki huzursuzluğun derinde yatan nedeni, yabancılarla içli-dışlı bir avuç zenginin halkı ezmesi, sömürmesidir. Devlet çarkı zenginden yana dönüyor. Devlet çarkını fukara halkımızdan yana döndürmek için, fukara halkımızın, devlet çarkının başına geçmesi gerekiyor. Fukara halkımızın ezilmekten, horlamaktan kurtulması, Türkiye'nin kalkınması için başka çare yoktur. Eğitim ve üniversite buhranının çözümü için de başka çare yoktur. Halkımızın, kendi işini kendisi görmesi lâzımdır.

Türkiye İşçi Partisi, sekiz yıldır bu gerçekleri halkımıza anlatmaya çalışmaktadır. Zenginler takımını çileden çıkaran da budur. Halkın sesimizi duymaması için radyoda, gazetelerde demeçlerimize sansür konmasının nedeni de budur. Ama bütün bu engeller kâr etmiyor. En uzak köylerde bile, uyananların sayısı çığ gibi büyüyor.

BARAJ ÜSTÜNE BARAJ...

Demokrasi, yani halkın idaresi, fukara halkın devlet çarkını kendi menfaatine döndürdüğü rejimdir. Anayasamız da bunun kurulmasını emretmektedir. Fukara köylüye toprak dağıtılmasını emretmektedir; dış ticaretin, bankacılığın, sigortacılığın, yani kamu hizmeti niteliğinde olan faaliyetlerin devletleştirilebileceğini yazmaktadır; fukara halkımıza insanca yaşıyacağı bir gelir sağlanmasını emretmektedir... Bütün bunlardan hiçbiri yapılmıyor; Anayasanın emirleri yerine getirilmiyor. Çünkü suyun başında olanlar zenginlerdir. Ve zenginlerin, bu işlerin yapılmasında çıkarları yoktur.

Seçimler yaklaştıkça, Türkiye İşçi Partisi'nden başka bütün partiler, vatandaşa türlü vaadlerle şirin görünüp, oy koparma peşindedirler. Ama hiçbirisi fukara vatandaşa, «suyun başına sen gel, suyun başına seni getireceğiz» dememektedir. Bunun söylenmesinden, vebadan korkar gibi korkmaktadırlar. Halkı devletin başına getirmemek için de, baraj üstüne baraj kuruyorlar: Fukara köylülerin, işçilerin zanaatkârların milletvekili olmaması için, adaylık kapısını zenginlere açıp, fukaralara kapatıyorlar.

Ama ne yapılsa boşunadır. Fukaralar hızla uyanmaktadırlar ve oylarıyla zenginler saltanatına son vereceklerdir.»

Seçimler, «millî irade» nin biricik tezahür şekli değildir

BAŞBAKANIN, VEBADAN KORKAR GİBİ KORKTUĞU «SOKAK»TA BU TEZAHÜR ŞEKİLLERİNDEN BİRİDİR!

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, 13 Haziran 1969 günü verdiği demeçte, Başbakanın «halkın hakemliği» ile ilgili sözlerini eleştirerek şunları söylemiştir :

«Başbakan son verdiği demeçte, 4 ay sonra halkın hakemliğine müracaat edileceği için, «kimin haksız olduğu ortaya çıkacaktır» demiştir. Demokrasiye inananlar için, eğri ile doğru, şüphesiz halkın hakemliği ile ayrılır. Ama halkın hakemliği sadece seçimlere inhisar ettirilemez. Seçimler, millî iradenin biricik tezahür şekli değildir. Başbakanın vebadan korkar gibi korktuğu «sokak» da, millî iradenin tezahür şekillerinden biridir. Halkın günlük hayatındaki türlü zorluklar ve bu zorlukların istikbale müteveccih istekler haline gelişi, ancak toplu sokak gösterileriyle ifadesini bulur. Haklı isteklerini dile getirerek hükümetleri doğru yola sevketmek için demokratik düzende mitingler, gösteri yürüyüşleri, grevler ve benzeri toplu sokak hareketleri, millet iradesinin vazgeçilmez tezahür şekilleridir. Nitekim Anayasamız da 28. Maddesinde bunu ifade etmektedir.

REJİMİ İŞLETEN HALKTIR

Demokratik düzen, halkın kendi yararına kurup işlettiği ve toplum hayatını bütünü ile saran sosyal, politik, ekonomik bir rejimdir. Oysa Başbakan bu bütünün yalnız bir parçası olan seçimleri ele alarak, seçimlerde çoğunluğu sağlamanın, 4 yıl saltanat sürmek için, demokratik anlamda haklı bir mesnet olduğu fikrini savunmaktadır. Bu sakat demokrasi görüşüne asla iltifat ve itibar edilemez.

Demokrasilerde halk, rejimin aktif bir unsurudur. Yani rejimi işleten halktır. Bundan dolayı da işçiler, köylüler, gençler hükûmeti doğru yola getirmek için, gerektiğinde sokağa çıkmakla görevlidirler. Türkiye İşçi Partisi olarak biz, işçilerimizin, köylülerimizin, gençlerimizin mitingler, grevler, gösteri yürüyüşleri ve benzeri toplu hareketlerle iradelerini etkili şekilde ortaya koymalarını, Türk demokrasisinin kökleşmesi için zorunlu görmekteyiz.

Ancak şurasını da belirtelim ki, demokrasiye paydos demek için fırsat bekliyenlere bu fırsatı vermemek için, sokak hareketlerinin, Anayasamızın öngördüğü gibi silâhsız ve saldırısız olması şarttır. Beri yandan, gençlik hareketlerinin devrimci bir öz kazanabilmesi için, halkla elele, omuz omuza yürütülmesi ve asla halktan kopmaması şarttır.

BAŞBAKANIN İDDİALARI

Şimdi gelelim Başbakanın seçimler hakkındaki iddialarına :

Seçimlerin serbestçe cereyan etmiş sayılabilmesi için, oy veren seçmenlerin maddî ve manevî bir baskı altında bulunmaması gerekmektedir. Başbakan, nüfusumuzun % 75'ini teşkil eden köylü vatandaşlarımızdan büyük çoğunluğunun, türlü maddî ve manevî baskılar altında olmadan oy kullandıklarını iddia edebilir mi? Köylü vatandaşlarımızla yaptığımız sohbetlerde, ağaların, tefecilerin baskısından, partizan memurların baskısından acı acı şikâyet edilmektedir. Bu şikâyet konuları ortada dururken, köylü vatandaşlarımızın oylarını serbestçe kullandıklarını iddia etmek, gerçeği inkâr etmektir. Hele ağaların baskısı altında AP'ye verilmiş oylarla, millî iradenin, Başbakanın partisi tarafından tek başına temsil edildiği iddiası, inandırıcı olmaktan uzaktır. Son zamanlarda sık sık Hukuk Fakültesine yeni yazılmış bir öğrenci merakıyla, hukuk nazariyatından gelişi güzel söz eden Başbakan, hukukun şeklinden öte, bir de özü bulunduğunu öğrenmelidir. Hukukta önemli olan da asıl bu özdür. Bununla şunu demek isteriz ki, milletin hakemliğine müracaat sözleri sarfedilirken; milletin, bu hakemliğini, hiçbir tesir altında kalmadan yapabilecek objektif şartlar içinde bulunması zorunludur. Toprak reformunu yapmamakta direnen bir hükümetin, köylü vatandaşlarımızdan serbestçe oy aldığı iddiaları, hukuk ölçüleri içinde ve alalâde mantık karşısında ciddiye alınamaz.

Eğer Başbakan, köylü vatandaşlarımızın serbest hakemliğinden çekinmiyorsa, Türkiye İşçi Partisinin gündeme alınmasını istediği toprak reformu teklifini, Meclislerin olağanüstü toplantısında kanunlaştırmak için samimî gayretler harcamalıdır. Gerçekten toprak reformu yalnız bir ekonomik tedbir değildir. Toprak reformu, aynı zamanda köylü vatandaşlarımızın, ağaların politik-ekonomik baskısından kurtularak, oylarını serbestçe kullanmalarının da bir vasıtasıdır.»

Genel Sekreter Ekinci'nin Demeci :

GENÇLİK, MÜCADELESİNDE HAKLIDIR

Türkiye İşçi Partisi Genel Sekreteri Dr. Tarık Ziya Ekinci, bozuk eğitim düzeni ve üniversite hareketleri ile ilgili olarak 16 Haziran 1969 günü basına aşağıdaki demeci vermiştir :

«Adalet Partisi iktidarı, halka karşı olan sosyal ve ekonomik politikasıyla, ülkemizi tam bir çıkmaza sokmuştur.

Dış ödeme açığımız yıldan yıla artmakta, paramızın değeri düşmektedir. Enflâsyonist baskı, ekonomik hayatı âdeta felce uğratmıştır. İşsizlik, günden güne artarken; işçiler, fukara köylüler, küçük memurlar hayat pahalılığı altında ezilmektedir.

Toplum hayatımızın her kesiminde, hemen her meselede, bir avuç toprak ağası, tefeci ve aracı tüccardan yana işleyen Adalet Partisi'nin temsil ettiği bugünkü bozuk düzenin damgasını görmek ve emekçi halkın aleyhine tecelli eden sonuçları müşahade etmek mümkündür.

BOZUK DÜZENE TEPKİ

Yüksek öğrenim gençliğinin bir yıldan beri yürüttüğü boykotlar, fakülte işgalleri, protestolar, eğitim sistemi ile birlikte bozuk toplum düzenine karşı beliren tepkilerdir. Gerçekten Türkiye'de eğitim, bozuk toplum düzenini sürdürme amacına göre yürütülmektedir. Bugünkü eğitimin, üretimi ve ulusal geliri arttırma hedefi yoktur. Sömürü düzeninin dayanaklarından biri olan bu bozuk eğitim sistemi, daha çok tüketici insan yetiştirmektedir.

Türkiyede ekonomik ve sosyal hayat, emeğin sömürülmesi esasına dayalı olduğu için, ekonomik ve sosyal hayatın plânlanması ve eğitimin bu plâna göre düzenlenmesi mümkün olamamaktadır. Bu nedenle, teknik eğitim görmüş pek çok gencimiz, fiilen sanayide çalışacak yerde büro hizmeti yapmak zorunda kalmaktadır. Bu düzensiz gidişten dolayı, kalkınmada eğitilmiş emek gücüne ihtiyacımız varken, bugün bir aydın işsizliği sorunu ile karşı karşıya gelmiş bulunuyoruz. AP. iktidarının, kâr amacı ile kurulan özel yüksek okulları teşvik etmesi, kontrolsuz ve başıboş bir eğitim yapmalarına müsamaha göstermesi, «diplomalı tüketici» yetiştirerek bu bozuk düzeni sürdürmek içindir.

EĞİTİMDE ADALETSİZLİK

Eğitim sistemimizin asıl bozuk yanı, sadece varlıklı aile çocuklarına istedikleri gibi eğitim yapma olanaklarını sağlayan adaletsiz ve dengesiz bir nitelkite olmasıdır. Buna karşı milyonlarca emekçi çocuğu okutulmayarak karanlıkta bırakılmaktadır. Gerçekten nüfusumuzun yüzde altmış civarındaki okur-yazar olmayan kısmını yalnızca emekçiler teşkil etmektedir.

Eğitim sistemimizin bu sınıfsal karakteri, bölgeler arasında daha belirgin bir biçimde ortaya çıkmaktadır. Nitekim doğu illerimizdeki okur-yazar oranı, Türkiye ortalamasına göre daha düşüktür. Keza bu bölgedeki okullarda derslerin çoğu boş geçmekte, modern eğitim amaçlarından yoksun bir eğitim yapılmaktadır. Buralardan mezun olan gençlerle büyük illerin özel kollejlerinde ve devlet liselerin de yetişen gençler, aynı şartlarla yüksek öğrenim giriş sınavlarına sokulmaktadırlar. Bundan dolayı son yıllarda doğu bölgesi ile diğer geri kalmış bölge liselerinden mezun olan gençlerin üniversitelerde okuma oranı büyük ölçüde düşmüştür.

GENÇLİK HAKLIDIR

İşte gençlerimiz, buna karşı isyan etmektedirler. Boykotlar, işgaller ve protestolar, adaletsiz toplum düzeninin adaletsiz eğitim sistemini değiştirmek için yapılmaktadır. AP. iktidarı ve onun paralelinde olan bazı üniversite yöneticileri, bu gerçeği kavramadıkları veya kavramak istemedikleri için gençlik hareketlerine başka açıdan bakmakta ve bu nedenle de bugünkü bunalıma bir çözüm bulamamaktadırlar.

Adaletli bir toplum düzeni isteyen, dinamik ve yurtsever yüksek öğrenim gençliğimiz, direnişinde ve mücadelesinde haklıdır. Bu mücadelenin eksik yanı, bugünkü toplum düzeninin sömürücü çarkları arasında ezilen işçi, köylü, küçük esnaf ve küçük memur kitlelerine, yani tüm emekçi halkımıza, dâvanın gereğince anlatılamamış ve onun güçlü desteğinin tam olarak sağlanamamış olmasıdır. Halkla beraber omuz-omuza yürütülecek bir mücadele, mutlaka zafere ulaşacaktır.»

GENÇLİK HAREKETLERİ ZORLA DURDURULAMAZ!

Türkiye İşçi Partisi Genel Sekreteri Dr. Tarık Ziya Ekinci, Gençlik hareketlerine yöneltilen suçlamalar ve C.H.P. Genel Başkanının son demeci hakkında, 17 Haziran 1969 günü basına aşağıdaki demeci vermiştir :

«Gençlik hareketlerinin, son yıllarda izlediği gelişme seyri ve kazandığı öz bakımından hâkim sınıflardan bağımsız bir hale gelmesi, bu sınıfların siyasal partilerini çılgına çevirmiştir.

Başbakan Demirel ve diğer AP yöneticileri, gençlik hareketlerini en ağır dille suçlarken, son zamanlarda yüksek öğrenim gençliğini kontrol etme ve kendi politikasının bir âleti olarak kullanma olanağını yitiren C.H.P. yöneticileri de gençliğe ateş püskürmeye başlamışlardır.

Türkiye'nin ulaştığı bugünkü tarihî dönemde; toprak ağası, aracı tüccar ve tefecilerle, onların dış ortağı Amerikan emperyalizmine dayanan hâkim sınıfların siyasal partileri, artık toplumumuzu yönetme gücünü yitirmişlerdir. Türkiye'nin sorunlarını çözme gücüne sahip olmayan bu partiler, kendi yetersizliklerini, yurtsever gençliğimizi suçlayarak örtmeye çalışmaktadırlar. Oysa, bir avuç zenginin menfaatlerine hizmet eden bugünkü yönetim anlayışı, işçi, köylü, küçük esnaf, küçük memur, yani tüm emekçi halkımızın haklı tepkilerine yol açmaktadır.

GELİŞME SEYRİ

Yüksek öğrenim gençliğimizin tarih boyunca bağımsızlıktan yana, devrimci ve ilerici niteliği, bugünkü şartlarda hâkim sınıfların yönetimine ve onların temsil ettiği bozuk toplum düzenine karşı bir direniş biçiminde ortaya çıkmaktadır. Hâkim sınıfları ve onların siyasal partileriyle yöneticilerini şaşırtan husus, toplumumuzdaki gelişmeyi ve bu gelişmeye uygun olarak gençlik hareketlerini layık olduğu anlamda değerlendirememiş olmaktan ileri gelmektedir.

Gerçekten, Birinci Kurtuluş Savaşından sonra, Cumhuriyet Hükûmetinin kuruluşu ve devrimci icraatların sürdürüldüğü dönemde gençlik, zamanının iktidarlarının destekçisi olmuştur. Daha sonra çok partili döneme girdiğimizde, özellikle Demokrat Parti iktidarı döneminde, emperyalizmin Türkiye de yeniden hâkimiyet kurup güçlendiği bir ortamda, gençlik hareketlerinin iktidardan bağımsız ve demokratik kurumların kurulması amacına yönelmiş olduğunu görmek teyiz. Bu devirde muhalefette bulunan C.H.P. de şeklî demokrasiyi sa vunduğundan, gençlik hareketlerini kontrol etmek ve dilediği istikamet te kullanmak imkânını bulmuştur.

HÂKİM SINIFLARA KARŞI

Oysa bugün dinamik ve yurtsever yüksek öğrenim gençliğimiz, emekçi halkımızın özlemlerine uygun ve devrimci niteliğine yaraşır bir anlayışla hâkim sınıfların iktidarlarına karşı, emekçilerin söz ve karar sahibi olacağı bağımsız bir Türkiye için mücadele etmektedir. Hâkim sınıfların iktidarda kalması için yürütülmek istenen «Ortanın Solu» aldatmacası, Türkiye'nin kalkınma isteklerine, emekçi halkın insanca yaşama özlemlerine ve bunları dile getiren devrimci gençliğin mücadelesine ters düşmektedir. İşte çelişi buradadır.

KUSUR DÜZENDEDİR

Kusurlu olan gençlik değildir. Hatâyı bugünkü toplum düzeninde ve bu bozuk düzeni yürütmek isteyen siyasal partilerde aramak lâzımdır. C.H.P. lideri sayın İnönü son demecinde, yüksek öğrenim gençliğinden ve gençlik hareketlerinin izlediği gelişmeden şikâyet etmektedir. Hattâ sayın İnönü, bu şikâyetlerini ithama kadar götürerek baskı metodlarının daha etkili şekilde işletilmesi için iktidara dolaylı yoldan destek olmaktadır. Gençlik hareketlerini zorla bastırmak, bugünkü bunalımdan kurtulmak için bir çözüm yolu değildir. Bunalımı yaratan, bozuk toplum düzenidir.

Anayasamızın öngördüğü köklü reformlar yapılmadıkça, Türkiye, emperyalizmin baskısından kurtularak tam bağımsız bir ülke haline gelmedikçe, hâkim sınıfları ve onların siyasal partilerini huzursuz eden işçi hareketleri, köylü hareketleri, gençlik hareketleri son bulmayacaktır.

Bunalımdan kurtulmanın biricik yolu, emekçi halkımızın iktidara gelerek bugünkü bozuk düzeni temelden değiştirmesidir.»

AVUKATLIK KANUNU'NUN İPTALİNİ İSTEDİK

Türkiye İşçi Partisi, yetkili organların daha önce aldığı karar uyarınca, Avukatlık Kanunu'nun bazı hükümlerinin iptali için Anayasa Mahkemesinde dâva açmıştır. T.İ.P. Genel Sekreteri Dr. Tarık Ziya Ekinci, bu münasebetle 25 Haziran 1969 günü basına şu açıklamayı yapmıştır :

«1136 Sayılı Avukatlık Kanunu, Anayasamızın getirdiği ilkelerle bağdaşmıyan bir belge olarak, toplum hayatımızda, işçi sınıfından ve bu sınıfın temsilcileri sendikalardan, Siyasal Bilgiler Fakültesi mensuplarına ve hayatlarını dilekçe yazmak ve dairelerde iş takip etmek suretiyle kazanan yoksul meslek sahiplerine kadar çok geniş ve çeşitli çevrelerin tepkisiyle karşılaşmıştır. Emekçi halk kitlelerinin haklarını ve menfaatlerini savunan biricik sosyalist örgüt olan Türkiye İşçi Partisi, Avukatlık Kanununun Anayasa ile çelişen hükümlerini partinin Merkez Hukuk Bürosuna tesbit ettirmiş ve iptali için Anayasa Mahkemesine başvurmuştur.»

AMERİKA " GERİCİ CEPHE " İSTİYOR

Türkiye'de Burjuvazinin Bütün Kanatları Emperyalizmle İşbirliği Halindedir!

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, Parti merkezinde, 19 Haziran 1969 günü teşkilât kademelerinden gelen yetkililerle yaptığı konuşmada özetle şunları söylemiştir :

«Halkımızın bu seçimler sonun da karşılaşabileceği en büyük tehlike, 1950 yılına kadar sosyal bir tabaka olarak saltanat sürmüş yüksek memurlar takımı ile 1950 den bu yana iktidarda bulunan toprak ağası, ithalâtçı, ihracatçı, fabrikatör ve banker takımının elele vererek iktidar koltuğuna oturmasıdır. Böyle bir ihtimal işçilerimiz, köylülerimiz, küçük memurlarımız, zanaatkârlarımız, yani tek kelime ile çilekeş halkımız için ızdırapların, fukaralığın, işsizliğin, ezilip horlanmanın katmerleşmesi demek olacaktır.

AMERİKA TEDİRGİNDİR

Sçimlerin böyle bir sonuç vermesi, Türkiye'de ağalık kurmuş olan Amerikan emperyalizminin arzularına uygun düşmektedir. Askerî üsleri, silâhlı kuvvetleri, müşavir kılığına bürünmüş ajanlariyle 1946' dan beri Türkiye'ye yerleşmiş olan ve Türk siyasetini ve ekonomisini bütün ağırlığıyle etkileyen Amerikan emperyalizmi, son yıllarda gelişen Amerikan aleyhtarı ve solcu muhalefetten son derece tedirgin dir. İşler böyle gidecek olursa, Türkiye'den tasını - tarağını toplayıp çekilmek zorunda kalacağını pek iyi hesap eden Amerikalı efendiler, Orta-Doğunun kilit taşı durumunda olan Türkiye'yi elden kaçırmamak için fırsat bulurlarsa her çareye başvuracaklardır.

GERİCİ CEPHE

Amerikanın istediği, 1946-1950 yılları arasında olduğu gibi iktidarın ve muhalefetin Amerikancı dış politika konusunda birleşmesi ve böylece ikinci Millî Kurtuluş hareketi ile soyalist akımı tesirsiz hale getirmesidir. Bayar-İnönü yakınlaşması bu açıdan değerlendirilmeli ve daha ileri giderek önümüzdeki seçimler sonunda başta AP, CHP, GP. olmak üzere bütün Amerikancı partileri içine alacak bir gerici politik cephenin kurulması amacının güdüldüğü gözden kaçırılmama lıdır.

Böyle bir gelişmenin karşısına çıkmak için, köylüleri, işçileri, zanaatkârları, küçük esnafları ve küçük memurları, devrimci aydınları ve gençleri Türkiye İşçi Partisi saflarında bir cephe halinde toplamak gerektir. Bu gerçek görülmeyecek olursa, Millî Kurtuluş ve sosyalizm cephesi zayıflayacak ve Amerikancı sermayedarlar cephesinin ekmeğine yağ sürülmüş olacaktır.

MİLLÎ BURJUVAZİ

Geniş cephenin Türkiye'de başka bir anlamı yoktur, olamaz. Millî burjuvazi ve yüksek memurlar saltanatı demek olan Bürokrasi ile sınıf olarak işbirliği yapmak, millî gerçeklerimize ters düşen bir özenti olmaktan öteye geçemez. Türkiye'de burjuvazinin bütün kanatları ve kesimleri emperyalimzle işbirliği halindedir. Yani Türkiye'de bir millî burjuvazi yoktur. Bürokrasiye gelince: Unutulmamalıdır ki, Amerikan emperyalizmini Türkiye'ye dâvet eden, bürokratlar takımı ve onun siyasî sözcüsü CHP olmuştur. Şu halde onlarla da sınıf olarak işbirliği yapmak mümkün değildir.

Kurtuluşun yolu köylerden, şehirlerdeki yozlaşmamış emekçi yığınlardan ve devrimci sendikalar etrafında toplanmış işçilerden geçmektedir.»

«TİP'LİNİN EL KİTABI» ÇIKTI

Türkiye İşçi Partisi Biiim ve Araştırma Kurulunca hazırlanan «TİP'LİNİN EL KİTABI» çıkmıştır.

Partili kardeşlerimizin geniş ölçüde yararlanacaklarını umduğumuz bu kitapta vatandaşlarımızın kafasını kurcalayan çeşitli meseleler sorulu - cevaplı yer almaktadır.

80 Sayfa, 1 lira.

İsteme yeri : TİP Genel Merkezi Basın Bürosu, Mithatpaşa Cad. 63/1 Yenişehir-ANKARA

BÜROKRASİ, EN TEHLİKELİ GRUPTUR

İNÖNÜ — BAYAR YAKINLAŞMASININ ARDINDA «BÜROKRAT — SERMAYEDAR İTTİFAKI» YATMAKTADIR!

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, İnönü-Bayar yakınlaşması ile ilgili olarak, 29 Haziran 1969 günü basına aşağıdaki demeci vermiştir :

«Bayar-İnönü yakınlaşması, halkın sırtından oynanmak istenen yeni bir oyunun ilk adımları olarak mütalâa edilmelidir. Sermayeci sınıf ile bürokratlar ittifakı sağlanarak, halkı ezecek bir iktidar kurulmasına çalışılıyor. Bayar'ın «Günlük siyaset içinde olmadıklarını» söylerken, bir bakıma doğru konuştuğu muhakkakktır. İnönü-Bayar konuşmaları, uzun vâdeli bir plânın ilk hazırlıklarını teşkil ediyor. Bu plânın hedefi, devleti, sermaye sınıfıyla bürokratlar, yani yüksek memurlar tabakası tekelinde tutmak; uyanan halk sınıflarının iktidara giden yolunu kesmektir. Amerikan emperyalizmiyle içli dışlı politikayı devam ettirmektir.

EN TEHLİKELİ GRUP

Beyler takımı, yani bürokrasi, bugünkü ortamda, halkı ezen egemen sınıf ve tabakalar arasında, belki de en tehlikeli olanıdır. Bunlar 600 küsur yıldır devleti idare etmiş olan sosyal grubu teşkil etmektedirler. Halkı yüzyıllardır asıl ezen bunlardır. İşi derinlemesine incelemeden duruma bakanlar, bürokratları, Avrupa'da olduğu gibi sermayedar sınıfların el ulağı sanırlar. Çiftlik kâhyası gibi birşey. Oysa Türkiye tarihinde çiftlik sahibi, kâhyanın emrinde olmuştur. Evet, ne toprak sahibi, ne fabrika, banka sahibi oldukları, ne de dış ticareti ellerinde tuttukları halde, devleti yönetenler kadrosu, yani bürokratlar takımı, halka da, halkı sömürttükleri toprak ağalarıyla, sermayedarlara da yüzlerce yıl hükmetmişlerdir.

Bu nasıl olmuştur? Ekonominin de, politikanın da Türkiye'nin tarihî şartları içinde bu yüksek memurlar tabakasının tekelinde bulunması, onlara bu imkânları sağlamıştır. Tarihimizde yönetici kadro, devletçi üretim ilişkilerine dayanarak doğmuş ve kendisini egemen bir duruma getirmiştir. Osmanlılarda, bilindiği gibi toprak, devlet malıydı. Yönetici kadro has-tımar-zeamet yoluyla topraklara tasarruf ederdi. Keza yönetici kadro gedik, narh ve başka yollardan da ekonomiyi tekelinde bulundururdu. Cumhuriyet devrinde ise, devletçilik sistemi bürokratlara aynı imkânları sağlamıştır. Devlet mülkiyetine dayanan sosyal ilişkilerde, Osmanlı tipi merkeziyetçi, ceberrut devlet yönetim şekli birlikte yürütülmüştür. Ve böylece meydana gelen üst yapı, 1950'de bürokratların siyasî temsilcisi CHP iktidardan düştüğü halde, bürokratlara hâlâ nüfuzlarını muhafaza ettirmektedir.

SERMAYEDAR — BÜROKRAT İTTİFAKI

Sermaye sınıflarının temsilciliğini yapan AP yöneticilerinin zaman zaman «İktidarda mıyız, değil miyiz?» diye feryat etmelerinin nedeni budur. Gerçekten AP iktidarda olduğu halde, sermayenin açık diktasını kuramamaktadır. Bürokratlarla aralarındaki sandalye kavgası ve Türkiyedeki ortamın halktan yana hızla değişmesi; Anayasa müesseselerinin nisbeten rahat bir şekilde çalışmasına ve halka yararlı olmasına imkân vermektedir. Amerikalı'ların tasarladığı plân gerçekleşir ve sermaye sınıflarıyla bürokratlar elele verirlerse, Anayasamızın halka sağladığı hak ve hürriyetler büsbütün kısıtlanmak istenecektir.

Bürokratı da, sermayedarı da, ağası da halkın karşısında olan sı- →

I. CİLDİMİZ TÜKENMEK ÜZERE...

Dergimizin 1-24 sayılarını biraraya toplayan 1. Cildimizden elimizde pek az miktarda kalmıştır. Nefis bir kapak içinde sunulan 1. cildimizin fiyatı 30 TL. dir. Cilt kapaklarımız ise 12.50 TL. karşılığında Genel Merkez Basın Bürosundan sağlanabilir.

Okurlarımıza duyururuz.

«TİP HABERLERİ»

nıf ve tabaklardır. Bürokratlar bunların en az tehlikeli olanı değildir. Halkı yüzyıllarca ezmiş olmanın onlara kazandırdığı bazı yetenekler, Türkiye'nin bugün içinde bulunduğu devrimci ortamda, bürokratlara etiket değiştirerek, halkı yeniden ezmek imkânları verebilir. Sonra unutulmamalıdır ki, Amerikan emperyalizmine kapılarımızı açan, bürokratlar olmuştur.

REFORM REÇETELERİ

Bugün sosyalist geçinen bazı kimseler, bürokratların iktidarı alması için gayret sarfetmektedirler. Onlara göre sosyalizme kestirme olarak, ancak bu yoldan gidilebilirmiş. Bu baylar, sosyalizmin sadece birtakım ekonomik reformlar reçetesinden ibaret olmadığını, sosyalizmin herşeyden önce emekçi sınıfların, halkın iktidarı demek olduğunu unutmuş görünüyorlar. Bazı sosyalistler de, biçare bir burjuva eklektizmini, yani her şeyin iyi tarafını alıp, kötü tarafını atmayı sosyalist düşünce metodu ile karıştırarak, bürokratların devrim hareketinde sağlam bir müttefik olabileceğini, hattâ sosyalizme kazanılabileceğini ileri sürüyorlar; ve böylece bürokratları iktidara iteliyenlerle birleşiyorlar.

Bürokratlar tabakası içinden, halktan yana olanlar çıkabilir; çıkmaktadır da. Bunlar halkla elele verebilirler. Buna ancak seviniriz. Bunlar kişisel davranışlardır. Ama Türkiye'yi ergeç sosyalizme götürecek olan bugünkü ortamda, bürokratlara bir sosyal grup olarak öncülüğü verecek her teşebbüs, halkın iktidara gelmesini geciktirmeye ve merkeziyetçi, ceberrut, Osmanlı tipi devlet yönetiminin, bu sefer de sosyalizm etiketi altında halkı ezmesine yolaçar. Emekçi halkımız için bugün en büyük tehlike, Bayar-İnönü yakınlaşmasının ilk adımını teşkil ettiği sermaye-bürokrat ittifakının, bu seçimler sonunda gerçekleşmesi ihtimalinde gizlidir.»

İŞSİZLİĞİN SON BULMASI, DÜZENİN DEĞİŞMESİNE BAĞLI

Türkiye İşçi Partisi Genel Sekreteri Tarık Ziya Ekinci, işsizlik ve iş güvenliği sorunları üzerine, 25 Nisan 1969 günü aşağıdaki demeci vermiştir :

«Bugünkü kapkaç kapitalist düzeninin sürdürdüğü işsizlik, ülkemizin en önemli sosyal ve ekonomik sorunlarından biridir.

Türkiye'de açık ve gizli işsiz sayısı ortalama 5 milyon civarındadır. Bazı mevsimlerde 7-8 milyona kadar yükselen bu sayı, faal nüfusumuzun yarısına yakındır. Bu suretle kalkınmanın en önemli unsuru olan emek gücünün, hergün 50-60 milyon iş saati heba olmakta, çalışan nüfus, bu işsiz kitlesini de beslemek zorunda kalmaktadır. Yurdumuzda hüküm süren beslenme yetersizliği ve buna bağlı hastalıklar, yaş ortalamasının düşük olması ve çocuk ölüm oranındaki yüksekliğin nedenlerini burada aramak lâzımdır. Bugünkü bozuk düzenin savunucuları bu gerçeği bildikleri halde, bu gidişten büyük çıkarları olduğu için, Partimizin savunduğu düzen değişikliğine karşı çıkmaktadırlar.

İşsiz oranı bu derece yüksek olduğu sürece, insan emeğinin en ilkel şekilde sömürülmesini ve toplumsal sorunların kronik bir tarzda artarak devam etmesini önlemek mümkün değildir.

Milyonlarca yurttaşımız iş beklerken; çalışma garantisi, adaletli bir asgarî ücret uygulaması, işsizlik sigortası ve çalışma hayatının sürekliliği gerçekleştirilemez. Böyle bir ortamda işçi de, işverenin insafına terkedilmiş olarak, en kaba şekilde sömürülmeye mahkûmdur.

Türkiye'de bu derece önemli sayıda bir işsizliğin devam etmesi, bugünkü ağa, tefeci ve komprador iktidarının dışa bağlı politikasının bir sonucudur. Yabancılarla ortaklaşa iş tutan çevrelerin bir ithalât oyunundan ibaret olan montaj sanayii ile işsizliği bertaraf etmek ve ülkemizin kalkınmasını gerçekleştirecek bir millî sanayii kurmak mümkün değildir. Toprak dağılımındaki adaletsizlik ve toprak ağalarının sanayiden bağımsız olarak makineli tarıma geçmeleri sonucu, köyden şehire doğru devamlı bir nüfus akını olmakta, şehirlerde de istihdam imkânı olmadığından, işsizlik hergün artarak devam etmektedir.

O halde Türkiye'de işsizliğin son bulması, çalışan yurttaşlarımızın da bir iş güvenliğine kavuşabilmeleri, ancak bugünkü dışa bağlı kapkaççı kapitalizmin ve toprak ağalığı düzeninin temelden değiştirilmesiyle mümkün olacaktır.

Düzen değişikliği, yani Türkiye'nin kalkınmış bir sanayi ülkesi haline gelmesi ve sosyal adalete dayanan bir millî gelir dağılımının gerçekleştirilmesi, ancak bütün bu değişikliklerden yararı olan işçi, köylü, küçük esnaf, yani tüm emekçi halkımızın iktidara gelmesiyle sağlanabilir.

Kurtuluş yolu, emekçi halkın iktidara gelerek, bizzat yapacağı düzen değişikliğindedir. Her geçen gün memleketi büyük sosyal ve ekonomik çıkmazlara sürükliyen dışa bağlı kapitalist yönetimin yerine, mutlaka emekçilerin hâkim olduğu, bağımsız, demokratik, sosyalist bir düzen kurulacaktır. Bu düzeni, emekçi halkımıza iktidar yolunu gösteren Türkiye İşçi Partisi kuracaktır.»

ANAYASA NEDEN UYGULANMIYOR?

Çünkü suyun başını beyler, paşalar ağalar, sermayedarlar tutmuş

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, Anayasanın öngördüğü reformların gerçekleştirilmemesinin nedenleri ile ilgili olarak, 20 Haziran 1969 günü basına aşağıdaki demeci vermiştir.

«Anayasamızın öngördüğü reformlar, bugüne kadar gerçekleştirilmemiştir. Anayasamız, kâh açık ça çiğnenmiş, kâh savsaklanmıştır. Bu neden böyle oluyor? Anayasamızı eksiksiz, tastamam uygulamakla görevli olan gelmiş geçmiş iktidarlar, neden Anayasamızın gösterdiği yolda yürümeyip, ayak diriyorlar?

Bunun cevabı basittir: Anayasamız, emekçi sınıflardan, halktan yana bir Anayasadır. Öngördüğü reformlar, halkın yararına, fakat halkı sömüren ağalar, sermayedarlar zararına olan şeylerdir. Meselâ, toprak reformunu ele alalım: Anayasamız 37 ve 38. maddelerinde, toprağı olmayan veya toprağı geçimine yetmiyen köylülere, devletin toprak dağıtmasını emretmektedir. Devlet, bu emri yerine getirmek için büyük toprak ağalarının elindeki toprakları alacak ve fukara köylü ailelerine dağıtacaktır. Oysa iktidar, toprak ağalarının menfaatlerini gözeten partilerin elindedir.

ÜCRETLER NEDEN DÜŞÜK?

Bir başka misal alalım: Anayasamız, her çalışana insanca yaşamasını sağlayacak bir ücret verilmesini emretmektedir. Oysa işçilerin, küçük memurların. (D) cetvelindeki hizmetlilerin aldıkları maaş ve ücretler, insanca yaşamalarını sağlayacak seviyeden çok uzaktır. Bu neden böyle olmakta, Anayasanın emri neden yerine getirilmemek tedir? Çünkü iktidar, sermayedardan yana olan partilerin elindedir. Patronların işçiyi çok çalıştırıp az ücret ödemelerini sağlayan bir düzen yürütülmektedir. Keza küçük devlet memuruna karşı da sermayedardan yana hükûmetler aynı zihniyetle hareket etmektedirler. Toplum düzeni, oldum-olası zenginden, toprak ağasından, büyük sermayedardan yana işletilmektedir.

SANSÜR YASAK DEĞİL Mİ?

Bir başka misal daha: Devlet parasıyla, yani halkın parasıyla kurulup işletilmekte olan radyonun tarafsız olması, Anayasanın emridir. Anayasa, ayrıca sansürü de ya saklamıştır.

Oysa, Radyo idarecileri genellikle bugünkü sömürü düzeninden yanadırlar. Ve bundan dolayı Radyo yayınlarında, halkı uyandıracak, sınıf bilincini hızlandıracak her tür lü haber ve demeç pervasızca sansür edilmektedir. Ve biricik sosyalist parti olan Türkiye İşçi Partisi'nin demeçleri ya hiç verilmemekte, ya da anlamsız hâle getirilmek suretiyle tarafsızlık çiğnenmektedir.

ANAYASA SAVSAKLANIYOR!

Demek ki, Anayasamızın savsaklanmadan uygulanması için iktidarın emekçi halk sınıflarının eline geçmesi, yani halkın çıkarlarını savunan bir nitelik kazanması gerekmektedir. Bu olmadıkça, halkın boyuna ağırlaşan hayat şartları altında ezilmesi, ağalar ve sermayedarlar tarafından sömürülüp horlanması sürüp gidecektir. Önümüzdeki büyük seçimlerde köylülerin, işçilerin, küçük esnaf ve küçük memurların bu gerçekleri kavrıyarak oylarını kullanmaları gerekmektedir.

SUYUN BAŞI

Türkiye'de düzenin temelden değiştirilmesi ve Anayasamızın öngördüğü reformların gerçekleştirilerek ülkemizin bir an önce bağımlılıktan, geri kalmışlıktan ve halkımızın sefaletten kurtulması, ancak suyun başına emekçi halkımızın geçmesiyle mümkün olacaktır.

Bugüne kadar Türkiye'yi beyler, paşalar, ağalar ve sermayedarlar yönetmiştir. Bundan sonra Türkiye'yi halk idare edecektir. Demokrasi, esasen bu demektir. Çağımız, millî kurtuluşlar, gerçek demokrasiler ve sosyalizm çağıdır. Türkiye, bu yeni çağa girmenin doğum sancılarını çekmektedir.»

Dergimizi Taklit Ediyorlar!

Bazı kimseler tarafından «DEVRİMCİ TİP HABERLERİ» adıyla yeni bir dergi çıkarılacağı ve üyelerimize parasız gönderileceği öğrenilmiştir.

Partimizin böyle bir dergiyle hiçbir ilgisi yoktur. Üyelerimizin, adreslerine postalanacak bu çeşit yayınlar karşısında uyanık olmalarını dileriz.

OLAYLAR T.İ.P.'İN TEŞHİSLERİNİ DOĞRULUYOR!

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, 21 Haziran 1969 günlü Merkez Yürütme Kurulu Toplantısında özetle aşağıdaki konuşmayı yapmıştır :

«Olaylar, Türkiye İşçi Partisi'nin koyduğu teşhisi hergün yeni örneklerle doğruluyor. Biz yıllardır bugünkü kurulu düzenin, hayatını alın teriyle kazananlar aleyhine işlediğini söyler dururuz. Bu düzende üreticinin, ücretli ve maaşlı işçi ve hizmetlilerin, küçük memurların ezildiğini, emeklerinin haklı karşılığını görmediğini iddia ederiz. İşte resmî açıklamalara göre, bu iddialarımızı doğrulayan yeni deliller ortaya çıkmıştır: Köylü vatandaşlarımızın yetiştirdikleri belli başlı mahsullerin fiatında 5 yılda hiç bir artış olmamıştır. Buna karşılık köylü vatandaşlarımızın satın aldığı zarurî madde ve malların fiatları % 36 oranında artmıştır. Yani geliri hiç değişmediği halde, 1964'te 100 liraya aldığı malı bugün 136 liraya almak zorundadır. Gelir değişmediğine göre, köylü vatandaşlarımız bu fiat artışları karşısında ancak, kemerlerini biraz daha sıkmak suretiyle perişan halde yaşamaktadırlar.

MEMURLARIN DURUMU

Beri yandan memur vatandaşlarımız da her yıl daha ağır bir hayat yükü altına girmişler, genel fiatlar 9 yıl öncesine göre % 200-215 oranında yükselirken, maaşlar ancak % 45-50 oranında artmıştır. Bu da küçük memurların 9 yıl öncesine kıyasla hayat seviyelerinde % 150 bir daralma olduğunu göstermektedir. Hâlen 150 bin küçük memur, ayda 300-500 lira arasında maaş almaktadır. Bu tabloyu, işçilerin aldığı asgarî ücretle tamamlagerekir. Yeni kabul edilen asgarî ücret tarifesine rağmen, hâlâ yekûnleri milyonları bulan teşkilâtsız işçilerin, özellikle tarım işçilerinin bu asgarî ücret seviyesinin çok altında bir ücretle çalıştıkları bir gerçektir. Güney-Doğu illerimizde toprak işçilerinin altı ilâ yedi yaşındaki çocukları ile birlikte çapa işlerinde çalıştıklarını ve ortalama olarak 14-16 saat karşılığında 5-6 lira yevmiye aldıklarını bizzat müşahade ve tesbit etmişizdir.

FİAT — ÜCRET DENGESİZLİĞİ :

Fiatlarla ücretler arasındaki aşırı dengesizlikten sadece şikâyet etmek boşunadır. Bu dengesizlik bugünkü sermaye düzeninin kaçınılmaz bir sonucudur. Ücretler, maaşlar düşük; fiatlar yüksek olacaktır ki, sermayedarların, aracı tüccarların, tefeci ve faizcilerin aşırı kâr sağlamaları mümkün olsun. Sömürü düzeni esasen bundan başka birşey değildir. Çalışan insana emeğinin haklı karşılığı verilmiyerek, onun ve ailesinin ölmüyecek kadar bir ücrete bağlanması suretiyle aradaki fark sermayedarların, toprak ağalarının, beylerin paşaların cebine girecektir. Düzen budur. Bundan dolayı fiatlarla ücretler ve maaşlar arasındaki denge sizlikten şikâyet daha ileri götürülerek düzenin kendisinden şikâyet haline getirilmedikçe ve bu düzeni Anayasamız istikametinde, onun öngördüğü reformların doğrultusunda değiştirecek olan emekçi halk kitlelerinin iktidara gelmesi istenmedikçe, şikâyetler anlamsız kalmaya mahkûmdur. Türkiye'nin meselesi, emperyalizmin boyunduruğundan, dışa bağlı bir kapitalist ülke olmaktan kurtulmak ve kapitalizmin yerine kapitalist olmayan yoldan hızla geçerek demokratik, tam bağımsız Türkiye sosyalizmini kurup gerçekleştirmektir. Bu da emekçi halkımızın, oylarına sahip çıkarak, iktidara gelmesiyle ancak mümkün olacaktır.»

BASINDAN

Bütün Yurtseverlere Çağrı

Ülkemizin azgelişmişlikten kurtulması, ulusun çilesinin dolması için biraz bize de kulak verin. Yediğiniz yiyecekleri, giyeceklerinizi, oturduğunuz evleri yapan, çalışırken ölen, sakatlanan emekçilerin gözyaşları, bükülmüş bel ve nasırlaşmış elleri hürmetine sizleri göreve çağırıyorum.

Doktor, mühendis, mimar, avukat, emekli subay, öğretmen, memur, «partiler üstü-yüz» diyen sendika yöneticileri ve de «Geniş Cephe», «Demokratik Devrim» deyimleriyle sosyalizmi yozlaştıranlar! Unutmayın, mum bile dibine ışık vermez. Işığınızı topluma verin. Çıkarınızı toplumun üstünde değil, toplumun için de düşünün. Yoksulluktan, bilgisizlikten hurafelerle uyuşturulan kafaları aydınlatın, «bana ne» demeyin. Sizin çocuklarınızın da işsiz kalmıyacağına veya işçi olmayacağına emin misiniz? Salon dedikodularından arının.

Anayasayı içtenlike savunan bir siyasî örgüt, TİP var... Bu örgüt etrafında birleşin. Kişilere değil, doktrine bağlanın. Kişiler fânidir. Biz, ziraat işçilerini ve köy emekçilerini uyarmaya çalışıyoruz. Elele verip, halkımızı örgütleyip eğiterek demokratik yoldan memleket yönetiminde söz ve karar sahibi yapalım.

Bizde hâlâ politika deyince ağalar, beyler ve bürokras' akla geliyor. Artık çağdaş politikanın bir prensibi vardır: Liberal liberaldır, muhafazakâr muhafazakârdır, toplu-

(Sonu 21. sayfada)

AYDIN OLMAK, EMEKÇİ SINIFLARLA İÇLİ - DIŞLI BAĞ KURMAKLA OLUR

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, seçim öncesinde aydınlara düşen görevle ilgili olarak 24 Haziran 1969 günü aşağıdaki demeci vermiştir :

«4 yıllık Adalet Partisi iktidarı, yıllardır süren bunalımı had bir safhaya getirmiştir. Türkiye, sanayi devrimine zamanında ayak uyduramamış olmanın; ekonomide, sosyal hayatta ve politik düzende yarattığı bozukluklar içinde kıvranmaktadır. Türkiye'nin tarih açısından görünen manzarası, büyük halk kitleleriyle, egemen sınıflar arasındaki uçurumun boyuna derinleştiği merkezindedir.

Bir bakıma Türkiye'de herşeyin kötü gittiğini söylemekte mübalâğa yoktur. Türkiye'nin ekonomisi iflâs halindedir. Borca batık bir devletin ayakta durabilmek için boyuna yeniden borç alması ve bu borçları ekonomik kalkınmamız yolunda değerlendirememesi, istikbale ümit gözleriyle bakılmasına imkân vermiyebilir. Bunun gibi, halkın zararına işletilen bir politik ortamın varlığı da, gözden kaçmamaktadır. Fakat, ne var ki, tarih her zaman olayların kötü ucundan yeni filizler vermek suretiyle ilerleme kaydetmiştir. İyi, güzel, doğru, daima kötünün, çirkinin, yalanın içinden çıkmıştır. Bir toplumda, hayat kaynakları tıkanmak istenirse, husule gelecek tepkinin, toplumu yeniden hayat kaynaklarının gelişme düzeyine getireceği, tarihin ispatladığı bir gerçektir.

AYDINLARA DÜŞEN GÖREV

Türkiye'de bugün her zamandan çok, aydınlarımıza ağır görevler düşmektedir. Ama, aydınlarımızın bu ağır görevleri başarabilmeleri için, halkımızla kopuk yaşantılarını değiştirmeleri ve köylere giderek, köylü vatandaşlarımızla, onların anlıyacağı dilde dertleşmeleri zorunludur. Bizim aydınlarımızdan çoğu, aydın olmayı, fetvalar vermek ve hazır kalkınma reçeteleri sunmaktan ibaret sanıyorlar. Aslında aydın olmak, emekçi halk sınıflarıyla içli-dışlı bağlar kurarak gerçeklerin içyüzünü halktan öğrenirken, gerçeklerin halk tarafından bilinmeyen yönünü de halka anlatmakla ulaşılan bir mertebedir. Aydınlarımızın büyük çoğunluğu bu zahmetli işi göze alamadıkları için, kaçınılmaz şekilde karamsarlığa düşmektedirler. Ya Türkiye'den büsbütün umut kesmekte, ya da halkın dışında kendilerinin mihverini teşkil ettikleri bir mucizevî hareketle Türkiye'nin kurtulabaileceği hayaline kendilerini kaptırmaktadırlar.

HALKLA BERABER

Türkiye İşçi Partisi kurulduğu günden beri, aydınların bu ters tutumuyla da mücadele etmek zorunda kalmıştır. Çünkü pek iyi bilmekteyiz ki, aydınlar tek başlarına, halktan kopuk kaldıkları sürece, geleneksel aczlerini yenemezler ve boş bir gevezeliğin sarhoşluğundan kendilerini kurtaramazlar. Ama şunu da pek iyi bilmekteyiz ki, emekçi halk sınıflarının bugünkü ortamda ağırlık teşkil etmeleri için yürütülen mücadele, aydınlar olmadan, çok daha zor başarıya ulaşacaktır. Türkiye'nin kurtuluşu, emekçi sınıfların inançlı ve şevkli çabasının emperyalist güçler ve onların işbirlikçisi durumunda bulunan sosyal sınıfların iktidardan uzaklaştırılmasına bağlıdır. Ancak bu çabanın işçilerin, köylülerin, kısacası emekçi sınıf ve tabakaların bizzat iktidara geçmeleriyle beklenen sonuçları vereceği ve aydınlar kadrosunun bürokratik yönetimiyle, bu sonuçların asla elde edilemiyeceği, tarihî bir gerçek olarak daima göz önünde bulundurulmalıdır. Oysa uzun yüzyılların halktan kopuk yönetimleri altında yaşıyan aydınlarımızdan çoğu, bilmiyerek ve istemiyerek de olsa, halkı küçük görme, halkın gücüne inanmama psikozu içine düşmüşlerdir. Halkı sevmek, halka inanmak, halktan uzak, büyük yaşantısı içinde düşünce zoru ile elde edilebilen bir ruh haleti değildir. Halkı sevmek ve ona inanmak için, mutlaka halkın içine girmek gerekmektedir. Büyük şehirlerimizde yaşayıp, Türkiye'nin kurtuluşu için hazır reçete sunmakla görevlerini yaptıklarına inanan aydınlarımız, bu seçim öncesinde köylere gitmeli ve köylü vatandaşlarımızın nasıl bir uyanış içinde olduklarını görmelidirler. Milletlerin hayatında 4 yıllık seçim dönemleri, çok kısa sürelerdir. Ekim seçimleri, Türkiyemizin ve halkımızın kurtuluş yolu üzerinde çok önemli bir merhale teşkil etmektedir. Ama bu seçimlerde ağa, büyük sermeyadar ve bey partilerinin yine başarı sağlamaları ihtimaline bakarak, bu durumun kıyamete kadar böyle süreceğini sanmak, bilime de, gerçeğe de ters düşmektedir.»

AYBAR'IN CUMHURBAŞKANINA MEKTUBU

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, 25 Haziran 1969 günü Cumhurbaşkanına aşağıdaki mektubu göndererek, Toprak Reformu, Genel Af, İşçi Emekliliği, Üniversite ve Personel Reformları kanun teklif ve tasarılarının seçimlerden önce kanunlaşması ve Amerika'lılarla imzalanmış son ikili anlaşmanın müzakeresi için, Meclislerin olağanüstü toplantıya çağrılmasını istemiştir :

«Sayın Cumhurbaşkanımız,

Malûmu devletleri bulunduğu üzere; ekonomi alanında dar boğazlara sürüklenmenin yarattığı ve geniş vatandaş kitlelerinin günlük yaşantılarına yansıyan zorluklara muvazi olarak toplumumuz, politik-sosyal alanda da, artan bir gerilim ve huzursuzluk içinde bulunmaktadır. Geniş vatandaş kitleleri, çözüm bekliyen dertlerinin devamlı olarak savsaklandığı inancı ile, güvensiz ve umutsuz bir tutum içine girmiş bulunuyorlar. Durum bu merkezde iken, Meclislerimizin AP çoğunluğu oylarıyla tatile girmesi ve olağanüstü toplantının, keza AP'nin karşı koymasiyle neticesiz bırakılması, geniş vatandaş kitlelerinin huzursuzluğunu arttırmış ve siyasî havayı, seçimlere tekaddüm eden şu günlerde büsbütün gerginleştirmiştir.

Demokrasinin beklenen faydaları sağlıya‹bilmesi, herşeyden önce büyük vatandaş kitlelerinin, temsilî rejimi toplum hayatında halk yararına çözümler getiren bir idare şekli olarak görmesine ve benimsemesine bağlıdır. Meclislerin, gündeminde ve komisyonlarda önemli kanun tasarı ve teklifleri varken, tatil kararı vermiş olması, işçiler, köylüler, küçük memurlar, üniversiteliler kısacası çalışan ve düşünen kitleler tarafından infialle karşılanmıştır. Büyük seçimlere, bu olumsuz şartlar bertaraf edilerek gidilmesinde, demokratik rejimin kökleşip yerleşmesi bakımından olduğu kadar, seçim güvenliği bakımından da büyük yarar olduğu inancındayız.

Bu itibarla, Türkiye İşçi Partisi'nin bilimsel araştırmalar ve çalışmalar sonunda hazırlayıp Millet Meclisine sunduğu Toprak Reformu Kanun teklifinin seçimlerden önce kanunlaşmasında büyük yarar mülâhaza etmekteyiz. Gerçekten ağaların 500 dönümü geçen topraklarının kamulaştırılması ve topraksız veya toprağı yetmiyen köylülere dağıtılması, yalnız ekonomik bakımdan olumlu sonuçlar vermekle kalmıyacak, aynı zamanda büyük toprak ağalarının köylü vatandaşlarımız üzerindeki siyasî nüfuzuna son vereceği cihetle, bu vatandaşlarımızın her türlü baskıdan uzak, serbestçe oy kullanmalarına elverişli bir ortam hazırlıyacaktır.

Keza kişisel sorumlulukları yanında, öncelikle bugünkü bozuk düzenin kurbanları olarak hapishaneye düşmüş olan vatandaşlarımızın ve bu yüzden daha da perişan bir hayata mahkûm edilmiş bigünah ailelerinin, devletin merhamet ve şefkat elinin kendilerine uzanmasını bekledikleri, bir vakıadır. Bu inançla Partimiz tarafından hazırlanıp Millet Meclisine sunulan Genel Af Kanun teklifinin de, vakit kaybedilmeden kanunlaşmasının, toplumumuzun muhtaç olduğu huzuru sağlayıcı, önemli bir faktör olacağı kanısındayız.

Bu iki kanun teklifinden başka, milyonlarca işçi ve ailelerine güven getirecek olan işçilerin emekliliği ile ilgili kanun tasarısının, Üniversite Reformu, Personel Reformu kanun tasarılarının, büyük seçimlerden önce kanunlaşmasında zaruret vardır.

Beri yandan, milletimizin hayatı ve güvenliği ile doğrudan doğruya ilgili olan ve Amerika Birleşik Devletleriyle uzun müzakerelerden sonra imzalanmış bulunan ana sözleşmenin yürürlüğe girebilmesi için Millet Meclisinin onayından geçmesi gerekmektedir. Filhakika bu yeni sözleşmeyi, eski ikili anlaşmaların bir devamı mahiyetinde görmeye, hukuken ve siyasî bakımdan imkân yoktur.

Bu durum muvacehesinde, Türkiye İşçi Partisi Merkez Yürütme Kurulu, Meclisleri olağanüstü toplantıya dâvet etmeniz hususunu Zat-ı Devletlerinin takdirlerine arzetmeye karar vermiştir. Bu karara uyarak, yukarıda zikrettiğimiz kanun teklif ve tasarılarını görüşüp kanunlaştırmak ve Amerika Birleşik Devletleri ile imzalanmış yeni sözleşmeyi müzakere etmek üzere, Meclisleri olağanüstü toplantıya çağırmanız hususunu, yüksek takdirlerinize arzederken, en derin saygılarımı sunarım.

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ
GENEL BAŞKANI
MEHMET ALİ AYBAR»

YENİ BİR PARTİZANLIK ÖRNEĞİ:

Başbakan, Devlet Parasıyla Seçim Propagandası Yapıyor

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, 11 Temmuz 1969 günü verdiği demeçte devlet parasiyle seçim propagandası yapan Başbakanın davranışlarını eleştirmiş ve özetle şunları söylemiştir:

«Başbakan devlet parasiyle AP'-nin propagandasını yapmaktan vazgeçmelidir. Son gezisi hükümet icraatıyla doğrudan doğruya ilgili olmıyan seçim propagandası nutuklariyle geçmiştir. Seçimlere üç ay kala, Başbakan koltuğuna oturan bir parti genel başkanının, makamının kendisine sağladığı imkânları istismar ederek, partisinin propagandasını yapmaya hakkı yoktur. Demirel'in, son gezisi için devlet hazinesinden kaç para harcandığını merak ediyoruz. Başbakanın son gezisi boyunca bütün konuşmaları, sadece ve sadece AP iktidarının devamını sağlamak amacını gütmüştür. Seçim yasakları ile ilgili kanun hükümleri, Başbakanlık makamını işgal eden bir zatta bulunması gereken dürüstlükle anlaşıldığı takdir de, temel atma bahanesiyle yapılan gezilerde Adalet Partisi propagandası yapılmasına cevaz yoktur.

TUTULMAYAN VAADLER

Başbakan bu gezisinde iyimser görünmek geyretine rağmen, AP hesabına endişelerini her konuşmasında gizliyememiş, açığa vurmuştur. Toplama kalabalıkların arkasında ıstırapların bilinçlendirdiği milyonlarca köylünün, kendisine ve partisine karşı olduğunu sezmiştir. Gerçekten Adalet Partisi'nin 4 senelik iktidarı, emekçi vatandaşlarımıza ve bunların başında köylü vatandaşlarımıza hiçbir şey getirmemiştir. 1965 seçimleri arifesindeki vaadlerin hiçbiri tutulmadığından başka, Demirel hükümetinin izlediği politika, fukara halk kitlelerinin zararına sonuçlar doğurmuştur. Adalet Partisi'nin gerek fiat politikası, gerek kredi politikası ve gerek vergi politikası, halkın yükünü arttırmıştır.

SAĞIRLAR DİYALOĞU

Başbakan, muhalefetin tenkitlerinde yapıcı olmadığından yakınmakta, kalkınma konusunda somut yollar gösterilmesi gerektiğini ileri sürmektedir. Türkiye İşçi Partisi, sosyalist bir muhalefet partisi olarak, kalkınmanın hangi yolda ve ne gibi esaslar dairesinde mümkün olabileceğini defalarca ve pek somut şekilde ortaya koymuştur. Ama Başbakanın, somut teklifleri duymamazlıktan gelerek muhalefeti suçlaması, bir âdet haline gelmiştir. Adalet Partisi iktidariyle, Türkiye İşçi Partisi arasındaki söz düellosu, sağırlar arasında bir konuşmayı andırmaktadır. Biz, Başbakanla herşeyden önce dış politikada ve bağımsızlık konusunda muaraza halindeyiz. Keza, Türkiye' nin dışa bağlı kapkaççı kapitalist yoldan kalkınamıyacağı konusunda da muaraza halindeyiz. Yani büyük çoğunluğun bir avuç sermayedar tarafından ezilmesi, sömürülmesi devam ettiği sürece, Türkiye'nin ve emekçi halkımızın geri kalmışlığı, fukaralığı devam edecektir demekteyiz. 4 yıllık A.P. iktidarı, Türkiye'mizi genel tarih çizgisinde daha da geriye düşüren iktisadi, mali politikası ve genel politikasiyle, yukarıdaki iddiaların ne kadar haklı olduğuna canlı bir misal vermektedir.

Fakat Başbakan ve hükümetiyle Türkiye İşçi Partisi arasındaki muaraza, sadece bir sistemin nazari esasları üzerinde kalmamış, her bütçe tenkidinde ve Adalet Partisi'-nin sevkettiği her kanun tasarısında ve gensoru gibi sair Meclis faaliyetlerinde, elle tutulur somut meseleler üzerinde şekillenmiştir.

KAYSERİ OLAYLARI

Son Kayseri olayları, Başbakanla sağırlar diyaloğunda olduğumuzun yeni bir örneğidir. Adalet Partisi, Ürgüplü hükümetinin çoğunluktaki kanadını teşkil ettiği günden beri, irtica olayları yoğunlaşarak artmış ve sokağı sarmıştır. Her seferinde Başbakanı mesuliyetleri ile karşı karşıya bırakarak, bu gidişe bir son verilmesini istemişizdir. Başbakan her seferinde, irtica ile iktidarı arasındaki içli-dışlılığı reddetmek ve meselelere zâbıtanın elkoyduğunu söylemekle yetinmiştir. Hükümet sandalyesini işgal etmekle, Cumhuriyet Savcılığı koltuğunda oturmak arasında derin farklar bulunduğunu Başbakanın anlamasını boşuna beklemişizdir. Ama ne var ki, Başbakan AP iktidarını, henüz uyanmamış kitlelerin oy çoğunluğuna dayandırdığı ve demokrasiyle

→

sandıktan çıkma olayları arasında karanlık bir irtibat kurduğu için, irticaı kendisine daima yardımcı olarak görmüştür. 1966 yılında İzmir'de yaptığı ve 200 bin kişilik silâhlı bir sivil kuvvetten bahsettiği konuşmadan beri, AP iktidarı, her saldırının, her irticaî hareketin arkasında gizli bir kuvvet olarak yer aldığı intibaını vermiş ve bu intibaları silmek için hiçbir gayret göstermemiştir.

SEÇİM GÜVENLİĞİ

Şimdi Başbakandan kesinlikle seçim güvenliğini sağlamasını istiyoruz. Zira, Kayseri olayları gibi olayların cereyan ettiği bir ortamda, seçim güvenliğinden söz edilemez. 4 yıllık AP iktidarının kâh teşvik ettiği, kâh suçlulara müsamaha etmek suretiyle cesaretlendirdiği, eli sopalı ve çoğu AP militanı olan zorbaların, kanunu hiçe sayan saldırılarına kesinlikle son verilmelidir. Bunun ilk tezahürü, Kayseri'deki tertibin faillerini derhal ortaya çıkarmak olacaktır.

Demokrasiyi elele koruma üzerine nutuklar çekmekle, sorumlu mevkiinde bulunanlar görevlerini yapmış olmazlar. Anayasayı, Anayasadaki temel hürriyetleri bilfiil korumakla görevli olan Başbakanı, sorumluluklarını idrak ederek, seçimlere üç ay kala Türkiye'nin her köşesinde tam bir seçim güvenliğini kurmaya tekrar dâvet ediyoruz.»

BASINDAN

(Başı 17. sayfada)

mun menfaatini savunanlar ilerici ve toplumcudur. Bir nesne hem beyaz, hem siyah; hem iyi, hem kötü olamaz.

Toplumun sorunlarının çözümü, ancak bir programı, belli ilkeleri olan TİP etrafında örgütlenip demokratik yoldan iktidara gelmekle, derhal köklü reformlar yapmakla gerçekleşecektir. Yaşasın bağımsız Türkiye sosyalizmi için çalışanlar!

YAKUP SÖNMEZ
(ANT, 10.6.1969)

BAĞIMSIZLIĞIMIZA GÖLGE DÜŞÜREN HİÇBİR ANLAŞMAYI TANIMIYORUZ

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, 5 Temmuz 1969 günü Aydın'ın Havzalı köyünde aşağıdaki konuşmayı yapmıştır :

«Amerika ile AP iktidarının imzaladığı yeni anlaşma, eski anlaşmaların yürürlük müddetlerini uzatmak suretiyle, Türkiye'nin Amerikaya bağlılığını daha da arttırmıştır. Türkiye'ye bu anlaşmada tanınmış gibi görünen haklar, gerçekte kâğıt üzerinde kalacaktır. Çünkü, bir büyük devlet ile, bir küçük devlet arasındaki askerî ittifakta, büyük devlete sözünü geçirmek mümkün değildir. Bundan dolayı, yurdumuzdaki Amerikan üslerini, eskiden olduğu gibi şimdi de fiilen denetliyemiyeceğiz; ve bunlar Türk milletinin hayatı ve güvenliği için bir tehlike olmakta devam edecektir. Bu anlaşma mutlaka Meclise getirilmelidir. Bunun için de Meclis olağanüstü toplantıya çağrılmalıdır.

TANIMIYORUZ!

Türkiye İşçi Partisi iktidara gelince, Amerika ile imzalanmış öteki ikili anlaşmalar gibi, bu anlaşmayı da feshedecektir. Bağımsızlığımıza ve egemenlik haklarımıza gölge düşüren hiçbir anlaşmayı tanımıyoruz. Bu gibi anlaşmaların esasen hukukî yanı yoktur.

Başbakanın fabrika temeli atarken çektiği, kalkınan Türkiye edebiyatı nutuklarını, Afyon'un, Denizli'nin, Aydın'ın köylerinde dinlemek; bu memleketin fukara emekçileri ile nasıl alay edildiğini çok daha açık bir şekilde ortaya koyar.

ŞİKÂYET LİSTESİ

Köylü vatandaşlarımız canlı birer şikâyet listesi halindedir. Devlet elinin uzanmamasından yakınmaktadırlar.

Yollarını, köprülerini yaptırmak; köye su, elektrik getirmek için aralarında imece ile para topladıkları ve bu parayı devlete verdikleri halde, ihtiyaçları karşılanmamaktadır.

Yetiştirdikleri mahsulün yok pahasına ellerinden satın alınmasından; satın aldıkları ihtiyaç maddelerinin fiatlarının durmadan artmasından son derece şikâyetçidirler. Keza, AP'nin partizanca davranışlarından yakınmaktadırlar. AP'ye oy vermiyen köylülerin cezalandırıldığını ifade etmektedirler. Ve Başbakanın, hızla kalkınan müreffeh Türkiye edebiyatını, radyoları başında acı bir gülüşle dinlemektedirler. Binlerce köye su, elektrik getirmek, binlerce köyün yıkık köprüsünü yapmak dururken; İstanbul köprüsünün temelini atmak için, sırtına yeni bir borç eklendiğini öğrenen köylü vatandaş, bu acı gülüşü hırslı bir ifade haline getirmektedir. Artık kurtuluş için suyun başına bizzat gelmekten başka çare olmadığını anlayanların sayısı hızla artmaktadır. Başbakan devletin, iktisaden zayıf olanların yanında olduğunu söylemek hafifliğini göstermiştir. Evet, Anayasamız böyle yazar. Ama AP iktidarı fukara vatandaşın yanında değil, karşısındadır. Köylü vatandaşlarımız, büyük memurlar partisi olan CHP'nin, Türkiye İşçi Partisini taklid eden konuşmalarını da tebessümle karşılıyorlar.

Artık köylüler, işçiler ve emekçi vatandaşlarımız insanca yaşamak, işlerini yürütmek ve Türkiye'yi de kalkındırmak için, devletin başına geçmek lâzım geldiğini kavramaya başlamışlardır. Bu, tarihimizde bir dönüm noktasına geldiğimizi gösteren çok önemli bir gelişmedir.»

EMEKÇİLERİN İKTİDARINA DOĞRU...

T.İ.P. Genel Sekreteri Rıza Kuas, Devlet Personel Sendikaları'nın 6 Temmuz 1969 günü İstanbul'da düzenlediği «direniş toplantısı»nda aşağıdaki konuşmayı yapmıştır :

«Devlet çarkını döndüren memur arkadaşlarım, Sayın konuklar ve basın mensupları, değerli kardeşlerim,

Çalışmalarınızı yakından izliyorum. Devlet personeli, bir dayanışmanın içersine girmiştir. Öğretmenler, belediye memurları ve başka memurlar, mevcut haklarını korumak ve yeni haklar almak için çaba gösteriyorlar. Ankara'da yapılan toplantınızda da bulundum. Sorunlarınızı çözmek için olumlu davranışlar gösteriyorsunuz. En önemlisi, bu davranışınızda yeni bir anlayış görünür hale gelmiştir. Bu yeni anlayış nedir? Bu yeni anlayış, belli çevrelerin ortaya koydukları «kapı kulu», «kul-köle» memur anlayışının zorlanmasıdır. Memurlarımız okumuş olmanın ötesinde, aydın olmaya yönelmişlerdir. Bu durum, ülkemizin geleceği yönünden çok sevindiricidir. Devlet personelimiz bu yeni anlayışa nereden ve nasıl gelmiştir? Bunun objektif ölçülerle değerlendirmesini yapmak ve ortaya koymak gerekir.

EMEĞE GÖRE GELİR

Bu konuya eğilmeden önce şu noktayı açıklığa kavuşturmak isterim: Devlet memuru kimdir, ne yapar? Ülkemizin çalışan insanları birtakım değerler yaratırlar. Bu değerler buğdaydır, pamuktur, ilâçdır, okuldur, tütündür, kumaştır, v.s. dir. Bu değerler, ülkemizin insanları arasında ya doğrudan doğruya, ya da paraya çevrilerek paylaşılacaktır. Bu değerlerin kimlere ne ölçüde verileceği ise, yine belli çevrelerce hesaplanmıştır. Bu bölüşme için yasalar, tüzükler hazırlanmıştır. Devlet personeli, işte bu bölüştürme işini yapanların bütünüdür. Bu değerleri, bu nimetleri bölüşme işi nasıl olmaktadır, bunda ölçü nedir; ne olmalıdır? Bizim anlayışımıza göre bu ülkede kim ne ölçüde değer yaratıyorsa, bu topluma ne oranda katkıda bulunuyorsa, bu bölüşümeden o oranda pay almalıdır. Durum böyle midir?

GELİN GÖRÜN Kİ...

Durum bunun tam aksidir. En çok çalışanlar, en çok değer yaratanlar en az payı; en az çalışanlar, hattâ hiçbir değer yaratmayanlar en büyük payı almaktadırlar. Gördüğümüz bu büyük büyük binaları, apatmanları kimler yapar? İşçiler yapar. Pekiyi bu apartmanlarda, bunu yapan işçiler oturabilirler mi? Kimler oturur? Hergün yediğimiz ekmeğin buğdayını kimler üretir, köylüler değil mi? Pekiyi ekmeğin iyisini, hasını kimler yer? Et kimindir? Köylünün değil mi? Pekiyi köylümüz ayda bir kilo olsun et yiyebilir mi? Bu okullar, üniversiteler neyle, nasıl yapılmıştır? Yine çalışan insanların alın teri meydana getirmemiş midir bunları? Pekiyi kimlerin çocukları okur buralarda? Ya bu gördüğünüz arabalar, diğer motorlar yabancı ülkelerden nasıl gelmiştir ülkemize? Bunları alırken karşılığında ne vermişizdir bu ülkelere? Pamuk, tütün, incir, üzüm v.s. vererek almadık mı bunları? Var mı başka döviz kaynağımız? Bir Markoni, bir Edison çıkıp ta milyonlar, milyarlar akıtmış mıdır ülkemize? Elbette ki hayır. Öyleyse bütün bunlar da yamalı pantolonla gezen insanlarımızın yarattıklar değerler karşılığı alınabilmiştir. Var mı otomobili olan köylü? Uçakla yolculuk eden **işçi, köylü** görüyor musunuz siz?.

Fakat bunun aksi, işi yalnız telefonla idare edenlerin nesi eksik?.

BU NEDEN BÖYLE OLUYOR?

İşte nimetler böyle yaratılmakta ve böyle bölüşülmektedir. Bu, böyle kurulmuş bir düzen yüzünden böyle olmaktadır. Bu düzen nimetleri, böyle adaletsizce, hattâ ahlâksızca bölüştürür. Bu bölüştürme işinde de memurları kullanır. Öğretmenine «bu düden iyidir, bunun iyi olduğunu öğreteceksin» der. Buna uygun plânlar, programlar yapar, uygulamaya koyar. Belediye personeline arsa işinden tutun da, bina yapımına, temizlik işlerine kadar bu işlerin böyle olmasının gerekli olduğunu telkin eder ve yaptırır. Maliyecisine, iktisatçısına bunun böyle yürütülmesine dair kuramlar ve kurumlar getirmesini söyler, alır. Böylece devlet personeline dayanarak düzeni yürütür.

Bu düzeni kuranlar ve böyle yürütmesini isteyenler kimlerdir? Bunlar, şu veya bu yolla sermayeyi eline geçirmiş bulunanlardır. Bunlar bir sınıftır. Sermaye sınıfıdır. Bunun karşısında bir de emeği ile geçinen halk vardır. Bu da emekçi sınıfıdır. Öteden beri sermaye sınıfı daima «yöneten sınıf», emekçi sınıfı da «yönetilen sınıf» olmuştur. Gelir, değer dağılımı böyle adaletsizce bölüşüldüğü için emekçi kinlidir. Bu sınıfın ökçesinden, kininden korkmaktadırlar. Bunun yolunu da bulmuşlardır ve maalesef yine burada memurlarımızı halkımızın karşısına çıkarmışlardır. Bölüştürme işini tamamen kendileri plânladıkları halde, suçlu olarak daima memuru göstermişlerdir. Memur, bu iki sınıfın arasında bir tanpon bölge olarak görülmüş ve gösterilmiştir. Bunun içinde halkımız, vergiyi koyana değil de onu tahsil eden memura düşman gözüyle bakar. Halk çocuğunun okuldaki başarısızlığını, onu başarısız yapacak programlara bağlamaz da öğretmenine kızar. Aslında halkın kızdığı, memurların arkasındaki sermaye sınıfıdır.

PEKİ MEMURLAR NE DURUMDA?

Bu kadar zor ve kötü koşullar içinde çalışan memurlarımızın ekonomik durumu nedir?

Hemen söyleyeyim ki, memurlarımızın durumu

→

iyi değildir. Bugün ülkemizde memur maaşları ortalaması 500 liradır.

Kendisine bu kadar görevler yüklediği memurun durumunu neden düzeltmezler? Bunun iki nedeni vardır:

1 — Memur, genellikle emekçi sınıfının insanıdır. Bütün emekçi sınıflar için ayırdığı pay ölçüsünde ona bir pay verir.

2 — Sermaye sınıfı, memurlarımıza kendi değer hükümlerini, ahlâk anlayışını, tüketme alışkanlığını kazandırmıştır. Ama ona yeterince para vermez. Onu umutlandırır. Bu yolla görevini daha iyi yapmasını sağlar. Devlet Personel Kanunu bir türlü çıkmıyorsa, bunun nedenini burada aramak gerekir.

HERŞEYİN BAŞI : «DÜZEN DEĞİŞİKLİĞİ»

Sözümün başında «yeni bir anlayış»tan söz etmiştim.

Memurlarımız artık bunu görmüşlerdir. Onların kökü, geldikleri yer «halk»tır. Kendi sınıflarına ters düşmek istememektedirler. Halkın öfkesini üzerine boşalttığı dalgakıran olmak istememektedirler. Plânlamanın nerede yapıldığını, kimlerin yaptığını halka göstermek istemektedirler.

Bir direnmeler durumu düzeltecek midir? Düzeltmeyecektir, yardımcı olacaktır. Bunun düzeltilmesi, düzenin değişmesine bağlıdır. Düzeni değiştirmek ise yuvarlak lâflarla olmaz. Düzenin ne olduğu ve nasıl düzeleceği artık bilinmektedir. **«Düzen değişmelidir, bizi bu hale getiren bu düzendir, halktan yana bir düzen kurulmalıdır»** sözleri kuru, havada sözlerdir. Bunun için somut şeyler söylemek, göstermek gerekir.

Bu düzeni kim kurmuştur? Hâkim sınıflar kurmuştur ve düzen onlardan yana işlemektedir. Dönen çark, değerleri onların keselerine akıtmaktadır. Bu çarkın ters çevrilmesi gerekir. Değerlerin halkın cebine akması gerekir. Kim yapacaktır bunu. Bunu halk, kendisi yapacaktır, Halk, kendi düzenini, kendine doğru dönen çarkını kendi eliyle kendisi kuracaktır. Bu nasıl olacaktır? Önce halk politik iktidara gelecektir. Bütün karar organlarında çoğunluk halkın olacaktır. Halka rağmen halka hiç kimse birşey veremez. Tarih boyunca kimse vermemiştir. **Kendi iktidarını kuran halk, önce değerlerin bölüşüldüğü kilit noktalarına el koyacak ve bunları devletleştirecektir.** Bunların başında dış ticaret gelmektedir. Dış ticaret, birkaç yüz kişinin milyarlar vurduğu yer olmayacaktır, devletleşecektir. Bankalar devletleşecektir. Sigortalar devletleşecektir. Toprak reformu yapılarak, topraksız köylü bırakılmayacaktır. Yabancı imtiyazına son verilecektir. Kapitalizm ve kapitalizmin emperyalizmi tarihe karışacaktır. Bunu halk, kendisi yapacaktır. Bunun dışında yapılacak hiçbir düzeltme, «düzen değişikliği» değildir. Düzen düzelmez, düzen değiştirilmez. Devrim bu demektir.

YAŞASIN EMEKÇİLER

Bir devrimci, bir halktan kişi, meselelere böyle bakar ve ortaya böyle koyar. Yuvarlak lâf, «vatan, millet, Sakarya» nutuklarıyla meseleler çözüme kavuşturulamaz.

Bugüne kadar hep moral kavramlarla düşündürüldük, bundan sonra ekonomik kavramlarla düşünmek zorundayız.

Tabiatın bu müstesna gözelliklerle yarattığı bu ülkeyi en yüce seviyeye yalnızca değerleri yaratan emekci halk çıkarabilir. Bunun dışındaki bütün sözler yanıltıcıdır. Kurulu düzene hizmettir. Sizin sorunlarınızın çözümü de, köylümüzün, işçilerimizin sorunlarının düzelmesi de buna bağlıdır. Kıskançlıkla korumak zorunda olduğumuz bağımsızlığımız da buna bağlıdır.

İleri Türkiye'yi halk yaratacaktır. Siz de halkımız, siz de halkın çocuklarısınız. Halk'la hep beraber, Anayasa'nın gösterdiği yoldan emekçi iktidarına yürüyelim.

Yaşasın tüm emekçiler!»

AVRUPA'DAKİ TÜRK SOSYALİSTLERİ T. İ. P. 'i DESTEKLİYOR !

Avrupa Türk Toplumcular Federasyonu'nun (ATTF); Berlin Toplumcular Ocağı, Köln Kültür Birliği, Stockholm Türk Birliği, Londra Kardaş Derneği, Münih Kültür Birliği, Braunschveig Kültür Birliği ve Hamburg Toplumcular Ocağı temsilcilerinin katılmasıyla Haziran ayı başında Köln'de yapılan 2. Genel Yönetim Kurulu Toplantısında, Türkiye İşçi Partisi'ni seçimlerde destekleme kararı alınmıştır.

Federasyon yöneticileri ayrıca, Avrupa'daki Türkler'den Türkiye İşçi Partisine maddi yardım sağlamak amacıyla bir kampanya açmışlardır.

Nitekim, Türk Toplumcular Ocağı'nın Berlin'de çıkan yayın organı «KURTULUŞ» dergisinde bu yardım kampanyası şu sözlerle duyurulmaktadır:

«Bugün Türkiye'mizde insanın insan tarafından sömürülmesinin sona ermesi için mücadele eden tek siyasî örgüt Türkiye İşçi Partisi'dir. Bütün emekçi sınıf ve tabakaların (İşçinin, topraksız ve az topraklı köylülerin, ırgatın, zanaatkârın, esnafın, dar gelirli tacirin, memurun ve aydının) hakkını koruyan tek parti, Türkiye İşçi Partisi'dir.

İşçi Arkadaş!

Tüm emekçilerin partisi İşçi Partisi'dir. Ona yardım et! Önümüzdeki seçimlerde, hâkim sınıfların siyasî partilerine nazaran Türkiye İşçi Partisi çok dar imkânlarla seçim mücadelesini yürütecek. Kendi Partimize biz kendimiz yardım edeceğiz.»

MERKEZ YÜRÜTME KURULU'NUN BİLDİRİSİ:

« KAYSERİ AYAKLANMASINDAN HÜKÛMET SORUMLUDUR »

10 Temmuz 1969 günlü toplantısında Kayseri olaylarını görüşen Türkiye İşçi Partisi Merkez Yürütme Kurulu, aşağıdaki bildirinin kamu oyuna açıklanmasına karar vermiştir:

«1 — Kayseri'de cereyan eden olaylar, AP'nin iktidara gelişine tekaddüm eden günlere kadar uzanan bir zincirin en son halkasını teşkil etmektedir. Gerçekten Adalet Partisi'nin çoğunluk kanadını teşkil ettiği Ürgüplü başkanlığındaki hükümetin işbaşına gelmesinden bu yana, irtica hareketleri gittikçe daha kısa fasılalarla ve yoğunlaşarak su yüzüne çıkmaya başlamıştır. 1964 yılında cereyan eden Akhisar olayları, irticaın sokağa dökülmek cüretini gösteren ilk tezahürü olmuştur. O günlerden beri Amerikan emperyalizminin beslediği ve irticaî mahiyette olan türlü dernekler ve tarikatlar, AP iktidarının teşviki veya müsamahası ile yurt sathında faaliyet göstermek imkânını bulmuşlardır. Son zamanlarda, başta AP militanlarının tertiplediği, dini siyasete âlet etmeye yeltenen toplantılar ve şahlanış mitingleri, irticaın tehlikeli bir hal aldığını ortaya koymuştur. İrticaî mahiyetteki bu toplantılarda Türk milleti ayaklanmaya ve katliama tahrik ve teşvik edilmiştir.

2 — Kayseri'de cereyan eden olaylar, bu açıdan değerlendirilmek icabeder. TÖS'ün kongresi vesile yapılarak, kaba bir tertip sahneye konmuştur. Bilindiği gibi devrimci öğretmenler, dıştan beslenen bazı tarikat, dernek ve basın mensupları tarafından komünist olarak nitelenmektedirler. İki camiye patlayıcı madde konmuş olması ve gerici bir derneğin de, keza patlayıcı madde ile saldırıya uğramış olması, aklı başında herkes tarafından kaba bir tertip ve tahrik olarak görülmektedir. Bu olayların Kayseri'de heyecan yaratacağını hesaplıyan tertipçiler, ikinci bir tertiple, büyük kısmı AP militanlarından ve çocuklardan teşekkül ettiği anlaşılan bir kalabalığı TÖS kongresine, TİP İl Merkezine, sosyalist kitaplar satan iki kitapçı dükkânına, daha başka yer ve şahıslara saldırtmışlardır. Bu saldırıların olacağını emniyet makamlarına ve Valiliğe önceden haber veren TÖS sorumluları, gerekli önleyici zâbıta tedbirlerinin alınmadığını görmüşlerdir.

3 — Daha önce Konya olaylarında olduğu gibi, olaylar patlak verdikten sonra zâbıta kuvvetleri, saldırgan ve tertipçilere karşı, görevlerinin gerektirdiği titizlikle harekete geçmemişlerdir. Şu halde mahallî zâbıta ve devlet sorumluları yanında, İçişleri Bakanı, Başbakan ve bütün hükûmet erkânının ortak sorumlulukları, şüphe götürmiyecek kadar açıktır.

4 — AP iktidarı uzun zamandan beri irticaa karşı teşvik edici ve kanunun çiğnenmesi halinde müsamaha edici tutum ve davranışları ile, bu gibi olayları hazırlamak, irticanın inkişafına elverişli bir ortamı yaratmaktan dolayı, siyasî sorumluluk taşımaktadır. Bundan başka Demirel hükûmeti ve Kayseri'de devleti temsil eden şahıslar, münhasıran Kayseri olaylarında gerekli önleyici zâbıta tedbirlerini almamak ve olaylar patladıktan sonra, saldırganlara karşı görevlerinin emrettiği şekilde harekete geçmemek suçlarını irtikâptan dolayı da, cezai ve hukukî sorumluluk taşımaktadırlar.

5 — Türkiye İşçi Partisi, camilere ve özel yerlere patlayıcı madde koyan ve koydurtan şahısların derhal meydana çıkarılmasını talep etmektedir. Aksi takdirde, esasen huzursuz olan bugünkü ortamda seçim güvenliği büsbütün ortadan kalkacak ve bunun tek sorumlusu AP iktidarı olacaktır. Biz, bomba olayının, irticaî hareketin patlamasında ateşleyici rol oynadığına inanmaktayız. Yani bombayı patlatanların maksadı, Kayseri'de halkın dinî inançlarına tecavüzde bulunmak suretiyle galeyan yaratmak ve bu galeyanı irticaî maksatlarla istismar etmektir. Şu halde, patlayıcı madde koyan şerirlerin bir an önce yakalanması, son derece önemlidir. Hükûmetin bu konuda zaaf göstermesini, Türkiye İşçi Partisi en azından, suçluları koruma şeklinde yorumlıyacaktır.

Keza Türkiye İşçi Partisi, saldırıları tertipliyenlerin de derhal ortaya çıkarılmasını istemektedir. Bir AP milletvekilinin gazetelere verdiği yazılı demeç, Adalet Partisinin ve Demirel hükûmetinin üzerine kuvvetli şüpheler çekecek niteliktedir. Hükûmetin bu demeç karşısında tutumunu belli etmesi ve Anayasa çerçevesinde faaliyet göstermeye mecbur olan bir siyasî teşekkül olarak, Adalet Partisi'nin, bu milletvekili hakkında ne gibi bir işlem yapılacağını açıklaması zorunludur.

6 — Milletimizin büyük çoğunluğunu teşkil eden müslüman vatandaşlarımızın irtica hareketleriyle hiçbir ilişkisi olmadığına kesinlikle inanan Türkiye İşçi Partisi, Amerikan emperyalizminin kucağında beslenen sahte milliyetçilerin ve sahte din adamlarının kışkırtmaları karşısında vatandaşlarımızı uyanık olmaya dâvet etmektedir.»

ÖRGÜTTEN HABERLER

«TİP HABERLERİ», Genel Merkez haberleri yanında, örgüt çalışmalarına da yer vermek kararındadır. Parti örgütlerinde çalışan arkadaşlarımızın kendi çevreleriyle ilgili haber ve bildirileri dergimize göndermelerini bekliyoruz. Aşağıda, bazı illerimizden gelen haberleri bulacaksınız :

«ÇİLEK SÖMÜRÜSÜ»NE KARŞI KAMPANYA

● **ZONGULDAK** : Zonguldak il ve ilçe örgütleri, «çilek sömürüsü»ne karşı bir kampanya açmış ve yayımladıkları çeşitli bildirilerle çilek üreticilerini uyarmışlardır. İl Başkanı Ahmet Hamdi Dinler imzasıyla yayımlanan bildirilerden birinde özetle şöyle denilmektedir :

«Köylü Kardeş!

Tefeciler bu yıl da çileğini kapattılar! Bu yıl da senin sırtından milyonlar vurdular! Bu yıl da çoluk çocuğunun nafakası, 5 vurguncunun kasasına aktı!

Çileği eken sen! Gözün gibi bakan büyüten sen! Toplayıp istifleyen sen! Sırtında taşıyıp getiren sen!

Kâr'ı alan onlar! Han, apartman sahibi olan onlar! Sıra sıra kamyon dizen onlar! Velhasıl sen aç.. Onlar tok! Olmaz böyle şey!

Senin sırtından kimler, ne kazanıyor? Varalım, bir hesabını yapalım bunun :

Güzelcehisar'da 450 hane, çilek ekimiyle uğraşıyor. Çevre köy ve mahallelerle birlikte bir yılda 500 ton çilek elde ediliyor. 500 ton çileği 5 tefeci kapatıyor. Çileği senden 2 liradan alıyorlar. 500 ton çilek, 2 liradan 1 milyon lira yapar. Çileği 2 liradan alıp 6 liradan satıyorlar. Bu da yapar 3 milyon lira. Hepinize ödedikleri, aile başına 2'şer bin lira falan. Onların kasasına akan tam 1 milyon 500 bin lira. 5 vurguncu bir mevsimde 1,5 milyon lira kazanıyor. Adam başına 300 bin lira yapar bu!

Her işi yapan sen 2 bin lira alıyorsun. Hiçbir iş yapmayan tefeci 300 bin lira alıyor. Olur mu bu? Tekrar edelim: Olmaz!

O halde ne yapacağız?

HEP BİRLİK TEFECİLERE KARŞI DİRENECEĞİZ! HEP BİRLİK KARŞI ÇIKACAĞIZ ONLARA! DURUN SÖMÜRGEN ALAYI DİYECEĞİZ!»

CESUR BIR ÜYEMİZİ KAYBETTİK

Partimizin Trabzon iline bağlı Sürmene ilçesi kurucularından Dursun Yazıcı (Dursun Kaptan), yakalandığı hastalıktan kurtulamıyarak hayata gözlerini kapamıştır.

Uzun yıllar balıkçı motorlarında kaptanlık yaparak hayatını kazanan 1328 doğumlu Dursun Yazıcı, çevresinde dürüstlüğü ve efendiliği ile tanınmış cesur bir emekçiydi.

Baştımar köyünden **Dursun Kaptan'ın** Sürmene'de yürüttüğü sosyalist mücadeleyi, şimdi çocukları devralmış bulunmaktadır.

Değerli üyemizi kaybetmiş olmaktan duyduğumuz üzüntüyü, şimdi babalarının yolundan yürüyen çocuklarının mücadelesi biraz olsun hafifletmektedir.

Anısı önünde saygı ile eğilir, ailesine ve Partili kardeşlerimize başsağlığı dileriz.

T.İ.P. ALEYHİNDE BİLDİRİ DAĞITAN İKİ KİŞİ MAHKÛM OLDU

● **TRABZON** : 7 Nisan 1968 tarihinde yapılan Türkiye İşçi Partisi İl Kongresinden bir gün önce, şehirde dağıttıkları imzasız bildirilerle Trabzon'luları, sosyalistleri linç etmeye çağıran Komünizmle Mücadele Derneği Genel Müfettişi Hikmet Oğuz ile Trabzon İmam Hatip Okulu 4. sınıf öğrencisi İbrahim Gürsoy hakkında açılan dâva, Trabzon Toplu Basın Mahkemesinde sonuçlanmış ve suç sabit görülerek, sanıkların 14'er gün hapislerine karar verilmiştir. Ancak, sanıklardan İbrahim Gürsoy'un cezası, suç tarihinde 18 yaşını bitirmediği gerekçesiyle üçte bir oranında indirilmiştir.

Bilindiği üzere T.İ.P.'i ve T.İ.P.'lileri «...**Deccal'in askerleri, Ebu Cehil'in, Ebu Lehep'in torunları; Lenin'in, Stalin'in, Mao'nun kuklaları»** diye tanıtan bildiride, «**Cenab-ı Hakkın Vakıa Sûresinde haber verdiği solculara itibar göstermeyin, memleketimizin temiz mazisini lekeletmeyin. Komünist Mustafa Suphi ve hempalarını Karadeniz'in sularına gömen şerefli ağabeylerinizi hatırlayın. Moskova'lıların, Pekin'lilerin suratsız suratlarına tükürün, tükürün, durmadan tükürün. Allah sizden razı olsun.»** denilmekte idi.

Yine bilindiği üzere, polisin güpe-gündüz dağıtılmasına seyirci kaldığı bu bildiriler, bizzat T.İ.P. üyeleri tarafından toplanmış ve mahkûm olan iki suçlu da T.İ.P.'liler tarafından yakalanarak Adalete teslim edilmişti.

Duruşmanın sona ermesi üzerine düşüncesini açıklayan T.İ.P. Trabzon İl Başkanı Atillâ Aşut: «Şimdi yüzlerine gerçekten tükürülmesi gereken kişiler, Mahkeme kararıyla da tescil edilmiştir.» demiştir.

A.P.'LİLERİN YENİ BİR TERTİBİ

● **GÜMÜŞHANE** : Hiç teşkilâtımız bulunmayan Gümüşhane'de Merkez İlçe örgütümüz kurulmuş ve T.İ.P.'in bu ilimizde de Milletvekili seçimlerine girmesi sağlanmıştır.

Gümüşhane'de Partimizi kurmakla görevlendirilen Merkez Yürütme Kurulu Üyesi ve Trabzon İl Başkanı Atillâ Aşut, bir haftalık çalışma sonunda kuruluşu gerçekleştirmiştir.

Kuruluş hazırlıkları sırasında köylülerle temas etmek için **Kale** Nahiyesine giden **Atillâ Aşut** ile Milletvekili Aday Adayımız Öğretmen **Mehmet Ezber**, burada **Nurettin Yılmaz** ve **Mürsel Ünsal** adlı iki A.P.'linin halkı kışkırtması üzerine saldırıya uğramışlardır.

Gerek A.P.'lilerin, gerekse Emniyet teşkilâtının kanunsuz baskı ve tertiplerine rağmen, Gümüşhane Merkez İlçe örgütümüz, köy emekçileri tarafından kurulmuş ve seçim çalışmalarına başlamıştır.

Atillâ Aşut'un Ankara'ya dönmesinden sonra, Gümüşhane Millet vekili Aday Adayımız Öğretmen **Mehmet Ezber**, A.P.'lilerin düzmece ihbarlarıyla tutuklanmıştır.

Olayın Genel Merkeze intikal ettirilmesi üzerine, Genel Yönetim Kurulu Üyesi **Av. Mehmet Ali Aslan** Gümüşhane'ye gönderilmiş ve aday adayımızın tahliyesi için gerekli çalışmalara başlanmıştır.

Genel Başkan **Aybar** da **Mehmet Ezber**'e bir mektup göndererek üzüntülerini bildirmiştir.

KOÇAK, HÜKÛMETİN YÜCE DİVANA VERİLMESİNİ İSTEDİ

Kana susamış yobazların, Hükûmetin himayesine güvenerek partimize, bütün ilerici kuruluşlara ve özellikle Kayseri'deki T.Ö.S. Kongresine yaptıkları saldırılar üzerine, Konya Milletvekilimiz Yunus Koçak, 9 Temmuz 1969 günü Cumhurbaşkanına ve Millet Meclisi Başkanına birer telgraf çekerek, Millet Meclisinin derhal toplanmasını ve Başbakanla İçişleri Bakanının Yüce Divana verilmesini istemiştir. Koçak'ın Cumhurbaşkanına gönderdiği telgrafın metni aşağıdadır :

«SAYIN CEVDET SUNAY
CUMHURBAŞKANI
ANKARA

Kayseri'de fedekâr ve ilerici öğretmenlerin, kanunların ve güvenlik kuvvetlerinin teminatı altında yapmakta oldukları sendika kongreleri, siyasî partiler, kitapçı dükkânları, köklerinin emperyalist teşekküllere bağlı olduğuna hiç şüphe etmediğim ve tarihimizin her devrinde ortaya çıkan gerici zorbalar tarafından vahşice tecavüze uğramıştır.

Şu anda Türkiye'nin her tarafında Anayasanın Türk vatandaşlarına tanıdığı bütün özgürlükler tehlikeye düşmüş; mala, ırza, cana saldırmanın normal sayılabileceği bir ortama doğru yuvarlanmak yoluna girilmiştir.

Hükûmetin, önceden bilindiği halde, eskiden olduğu gibi bir ilde dahi birkaç haddini bilmezle başa çıkamadığı veya Anayasanın 19. Maddesini çiğneyerek ve hukuk devleti fikrini umursamıyarak kasten görevini yapmadığı bir kerre daha sabit olmuştur.

Bu tertiplerle başlayıp devam edecek bir seçim kampanyası, bütün yurtta bir iç savaşın başlangıcı olabilir. Böylece seçimler, çözüm yerine daha büyük karışıklıklar getirebilir. Bu hükûmet ve bu zihniyetle seçime gidilemez. Bu nedenle, Parlâmentonun hemen toplanması ve Başbakanın ve İçişleri Bakanının Yüce Divana sevki gerekir. Anayasanın 83. Maddesi ve 96. Maddesindeki yemininizin yetki ve kefaleti altında bu tehlikelere bütün yurtsever ve anayasadan yana aydınlarla karşı koymak ve Anayasayı savunmak için gerekenin yapılmasını arzederim. Saygılar.

YUNUS KOÇAK
Konya Milletvekili»

Not : Yunus Koçak, aynı mealdeki bir telgrafı da Millet Meclisi Başkanı Ferruh Bozbeyli'ye çekerek, kendisine *Anayasanın 77. Maddesindeki yeminini hatırlatmış, bu telgrafının* «Gensoru Önergesi» olarak kabul edilmesini ve Hükûmetin Yüce Divana sevkini önermiştir.

EMEKÇİ HALKTAN PARTİSİNE

« Size Bu Yazdıklarımı Deftere Kayıt Edin »

Sayın İşçi Partisindeki Başkana,

Şükranlarımı sunar, işlerinizde başarılar dilerim. Ben sizin Parti ve bucak başkanınızı bilmediğim için bu mektubu size yazıyom. Karşılığınızı bu mektupta beklemekteyim.

Hüseyin Doğan, Cennet Doğan, Hasan Yücel, Güldane Yücel, Celal Seyfi, Seyfullah Seyfi, Hüseyin Doğan, Zahir Doğan, Süleyman Doğan, Mustafa Vural, Sultan Vural, Galip Vural, Mehmet Doğan, Güldane Doğan, Havva Doğan, Hanefi Erhan, Güler Erhan, Vahit Tercan, Pembe Tercan, İbrahim Eriş, Melik Eriş, Tahir Tekin, Gülümser Tekin, İsmail Eriş, Hüsnü Ünar, Fadime Ünar, Osman Uçar, Fatma Uçar, Zübeyir Işık, Halime Işık.

Size bu yazdıklarımı deftere kayıt edin.

Hayırlı işler dilerim, sizden acele cevap beklerim.

Gönderen : Hüseyin Doğan

•

« Güzel vatanımızda İş bulsaydık Buralara gelmezdik »

«Türkiye İşçi Partisi
Genel Başkanı
Mehmet Ali Aybar

Sonsuz selâmlarımızı sunar, ellerinden sıkarız. Partimize başarılar dileriz. Sayın Genel Başkanımız, birinci aydan beri 40.000 turist var Almanya'da. Eski Demokrat Partililerin affını düşünen Sayın Demirel, burada aç, sefil 40.000 turistin, istasyon köşelerinde yatan, sokak sokak dolaşan turistlere bir hal çaresi düşünsün.

Biz Türklerin haysiyeti, şerefi vardır. Buraya gelen turistler memleketlerinde bağlarını, tarlalarını satan işsiz kalan zavallı kardeşlerimiz sefil olmaktadırlar. Biz ve onlar güzel vatanımızda iş olsaydı bu memlekete gelmezdik.

Sonsuz selâmlarımızı sunar, Partimize başarılar dileriz.

UŞAK-Karahallı Paşalar Köyünden
Süleyman Baba
Ramazan Satılmış
Muzaffer Demirel»

« AP ve CHP 'ye Artık İnanmıyoruz »

«Sayın
Mehmet Ali Aybar,

Ardahan olayları, A.P. Hükûmetinin ne olduğunu artık açıkça gösterdi. Toprak istiyoruz, yok diyorlar. Kredi istiyoruz, toprağın var mı diye soruyorlar. Bu meselede olduğu gibi, hertürlü müracaatımız bir nevi alayla karşılanıyor. Köylü olarak geçinmemize imkân kalmadı. Köyümüzün ağaları, fukaralara açıkca cephe aldılar. Evvelce söyledikleri yalanların sökmediğini anlayınca şimdi bize karşı zor kullanıyorlar. Krediler için yapacağımız mitingi, köylerin ağaları ve kasabanın paralı şahısları zorla önlediler. Bizim öncülüğümüzü yapanları dövdüler.. Bizleri de tehdit ediyorlar. Ben de bir fakir aile olarak umudumu partinize bağlamış bulunuyorum. Bizler için kurtuluş günü uzak mıdır? Bu zulum ve bu haksızlık ne zaman sona erecektir? Herkes için çalışan ve herkes için icraat yapan bir hükûmet ne zaman kurulacaktır?

Ziraat Bankası Müdürü, benim ibraz ettiğim tapu kayıtlarını eline alıp fırlattı. Suratıma attı. **«Böyle yarım-yamalak tapulara kredi vermem»** diyor. Ağalar 100.000-200'000 lira kredi aldılar. Bunun neticesi ne olacaktır? Zengin olanı zenginleştirmek akıl işi değildir. Fıkaralar olarak bizler daha da fena durumlara düşüyoruz. Bize bir yol göstermenizi istiyoruz. Köylülerin umudu sizlersiniz. Biz de durumu iyice anladık. Artık A.P. ve C.H.P. ağalarına inanmıyoruz.

Şahsım ve köylülerim adına selâm ve hürmetlerimizi sunarım.

İsmail Güngör
Akyaka Köyü-ARDAHAN»

•

« İkinci Seçimde İktidardayız »

«İşçi Partisi Genel Başkanlığına
ANKARA

Kıymetli teşkilâtınızı takdir ederek 55 arkadaşımla sizlere şu mektubu yazıyorum. Bizler linyit maden ocaklarında işçi olarak çalışıyoruz. Şimdi söz veriyoruz, İşçi Partisi'ni en yüksek mevkilere ulaştırmaya. Yine çiftçilikle çalışan yüzden fazla arkadaşımız bizleri desteklemek kararında. Sade bir tüzük defteri istesek diyorlar, yollarlar mı acaba? Bunun için mümkünü varsa göndermenizi rica ediyoruz. Bu vesileyle daha iyi inanmış olacaklar. Bunun için bu seçimlerde büyük bir farkla Türkiye Cumhuriyeti Büyük Millet Meclisini temsil edeceğiz. Bu hususta bütün genç arkadaşlar Partimizi desteklemekte. İzgar köyü olarak kıymetli arkadaşlarınıza candan selâmlar. İyi bilin ki, ikinci bir seçimde iktidardayız. Bunu hatırlamanız icabeder.

Acele cevap.

İsmail Kıran
Izgâr Köyü-Malkara»

« Sizleri Tebrik Ediyoruz»

«Sayın Aybar
TİP Genel Başkanı

ANKARA

22 tarihli Akşam gazetesinde okuduğumuza göre, Avukatlık Kanunu hakkında Anayasaya başvuran tek parti oldunuz. Diğer partilerin bu konuda susması karşısında zatıâlinizi tebrik ediyoruz.

Saygılarımızla,

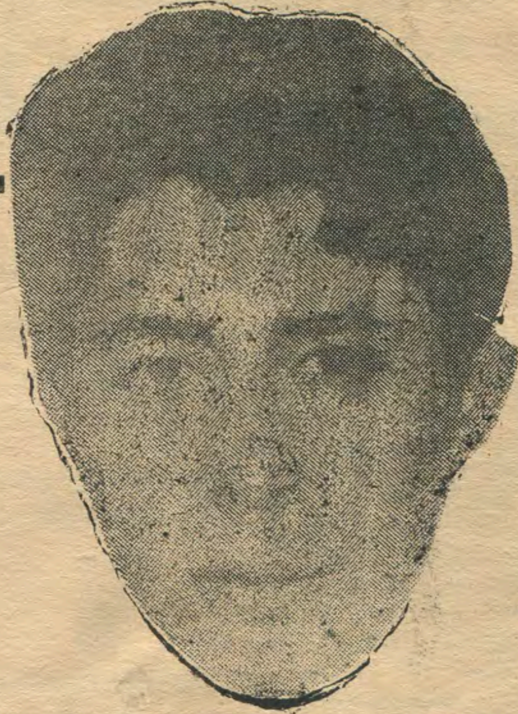
Osman Bulca
Ceyhan'da Arzuhalci»

«T.İ.P.'e GEÇİYORUZ»

Nizip'in Tulfar Köyü sâkinlerinde olup aşağıda kimlikleri ve imzaları bulunan bizler, Adalet Partisi'nin tutum ve Tüzüğünü beğenmediğimizden, 15.6.1969 gününden itibaren istifa ederek Türkiye İşçi Partisi'ne geçtiğimizi gazetenizde neşredilerek bütün Türkiye'ye duyurulmasını dileriz.

Ailesi :	Nüfusu :
Davut Yalçın	5
Mehmet Akçiçek	2
Silo Akçiçek	2
Durmuş Çalı	6
Kenan Öztürk	3
Yusuf Öztürk	2
Cuma Palamut	4
Zeynel Usanmaz	11
Gazi Palamut	3
Tayfur Mehmet	2
Mehmet Küçük	6
Mehmet Taşatan	2
İsmet Okyay	2
Münir Mürütim	1
Mehmet Yıldırım	2
M. Ali Bildirici	3
Sami Sarı	2
Osman Balı	5
Cuma Okyay	2
	65 kişi

VEDAT'I ANIYORUZ

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, devrim şehidimiz Vedat Demircioğlu'nun ölüm yıldönümü dolayısiyle, 24 Temmuz 1969 günü aşağıdaki demeci vermiştir:

«Bugün Vedat Demircioğlu'nun ölüm yıldönümü. Geçen sene bugün, Amerikan emperyalizmine karşı vermekte olduğumuz 2. Millî Kurtuluş Savaşının ilk şehidi toprağa düştü. Gencecik, fidan gibi bir delikanlı, hunharca öldürüldü. Emperyalizmin boyunduruğundaki memleketlerde, bu hep böyle olur. Yabancı efendiler, milletin evlâtlarını birbirine kırdırırlar.

1. Millî Kurtuluş Savaşımızın ilk şehidi bir sosyalistti. Vedat Demircioğlu da bir sosyalistti. Bu bir tesadüf değildir. En bilinçli milliyetçiler sosyalistlerdir. Bundan dolayıdır ki, Gazeteci Tahsin de, Vedat Demircioğlu da ilk şehitlerimizdendir.

Vedat Demircioğlu yeni bir çağın, tam bağımsız sosyalist Türkiye'nin kuruluş mücadelesinin ilk kurbanı olarak, yüreklerimizde ebediyen yaşıyacaktır.»

« T.İ.P. 'e Yan Bakanın Gözünü Oyarız »

«Önümüzde bir seçim var. Bu seçim İşçi Partisi için çok, pek çok önemlidir. Halkın Türkiye İşçi Partisine güveninin artması, istikbâlde iktidar kapılarını zorlayabilmesi, emekçi yığınlarının dikkat kesilmesi, sarı sendikaların devrimciliğe dönüşmesi, üyelerimizin morallerinin yükselmesi ve bütün yönleri ile Türk halkının sömürüden kurtulması için Partimizin oy oranını arttırması şarttır.

Bakınız, biz buradan ne denli sesler duyuyoruz. Bu seslerin anlamlarını hem burada yazalım, hem kendi görüşlerimizi açıklıyalım:

1 — Bazıları diyorlar ki, «sathî yayılma» değil, **«derinlemesine örgütlenme ve militan yetiştirme.»**

Evet, tamam, beraberiz. Bunların aslında birbirinden pek farkı yok. Derinlemesine inerken genişleme de haliyle olacak.Bunu kim istemiyor? Zannederim Genel Başkandan köydeki üyeye kadar istemiyen tek kişi bulamazsınız. O halde dergi sütunlarında dedi-koduyu bırakıp, bu işe bakalım.

2 — Bir de en kötüsü, bazı kişiler **«sosyalizm budandıkça filizlenir»** gerekçesi ile, yönetim kadrolarındaki arkadaşlarımızı kanunlara ters düşürmeye çalışıyorlarmış. Yani parti kapanırsa, sosyalizmin daha hızlı gelişeceğini söylüyorlarmış. Biz bunlara CİA Ajanı demekten başka çare bulamadık.

Bizi hâkim sınıfların nasıl sömürdüklerini, kendi haklarımızın müdafa şekillerini, Türkiye İşçi Partisi kurulduktan sonra öğrendik. Ona yan bakanın gözünü çıkarmaya hazırız.

Yoksa Partinin içinde-dışında bizim yararımıza faaliyet yapan tüm sosyalist aydınlara müteşekkiriz. Onlar bizim için savaşıyor. Elbette savaşacaklar. Bu milleti seviyorlarsa, buna mecburdurlar.»

Türkiye İşçi Partisi
Kartal İlçe Başkanı
Kemal KOYAŞ
(Demirci)

•

« Size Müteşekkiriz »

«Sayın Mehmet Ali Aybar
TİP Genel Başkanı
ANKARA

Bizler dargelirli müstahdemler olarak «D» cetveline bağlı olduğumuz için birçok haklardan mahrumuz. Konuşmalarınızda binlerce dargelirli müstahdemin ıstırabını dile getirdiniz. Hava Lisesi müstahdemleri olarak size müteşekkiriz.

Saygılarımızla.

Necati Gözcü
Hava Lisesi
Güzelyalı-İZMİR»

« A.P. 2. Başkanlığından Müstafi Arzuhalci... »

«Türkiye İşçi Partisi

Genel Başkanlığına

ANKARA

Bir zümreye imtiyazlar tanıyan ve fakirlerin dâva açma, hak arama hürriyetlerini yokeden Hukuk Usulü Mahkemeleri Kanununun 61. Maddesini de ilga ederek kanun yapma tekniğini ve Anayasaya aykırı bulunan Avukatlık Kanununun iptali hakkında dâva açma kararından dolayı, Partinize ve şahsınıza en derin hürmetlerimin kabulünü arzederim.

Devrekâni'de Dâva Takipçisi ve bu

nedenle A.P. İkinci Başkanlığından

Müstafi Hasan BEYOĞLU»

MÜBAŞİRİN FERYADI

Kadro, kadro diyerek bağırdık acı acı,
Dünyada bulamadık kadro denen ilâcı,
Kaç sene devam eder bizlerdeki bu sancı,
Sesler belki duyulur, bağırır Adliyeci.

Bir buçuk sene oldu, yeni geldi elbise,
Dikilmeye başlarsa açılır bizim kese,
Yırtık yamalı giysek, soran olmaz hiç kimse,
Çok bağırdık, inledik gelen olmadı sese.

Yalnız elbise mi? Ya doktoru nerede?
Kardeşim kendine bak, hiç düşme sakın derde,
Doktor, ilâç bulunmaz, vallah kalırsın yerde,
Sen misal ister isen, işte misali bende.

Ayın biri olunca biz ederiz bayramı,
Ay onbeşi bulunca sakın açma yaramı,
Ay sonunda bizleri sarar borçluluk gamı
Ömrümüz hiçe gitti, hiç görmedik soranı.

Yaz talihsiz, yaz, duyur, içindeki bu ahı,
Bilmem nekadar fazla Mübaşirin günahı,
Yazsan da duyan olmaz, yorulma ey SEBAHİ
Şimdi yalvarmak oldu Mübaşirin Silahı.

Sabahattin ALKOÇ
Van Adliyesinde Mübaşir

«BİR KARIŞ TOPRAĞIMIZ YOK»

SAYIN T.İ.P. GENEL BAŞKANLIĞI
YÜKSEK MAKAMINA ANKARA

Sayın Başkanım, bizler ecdatlarımızdan ve dedelerimizden duyduğumuz ve kendimizi tanıyalı Türk vatandaşıyız ve bu vatana hizmet ediyoruz.

Yukarıda ifade ettiğim gibi olduğumuz halde, bu vatanda bir karış bile arazimiz yoktur.

Sayın Başkanım, hiç toprağımız olmadığından, ayda bir köye göç etmek zorunda kalıyoruz. Ve her gün bir köy ağasının boyunduruğu altına giriyoruz.

Sayın Başkanım, bizler köy ağalarına adetâ kölelik yapmaktayız. İçinde oturacak meskenimiz olmadığından, çoluk çocuğumuzla beraber mağara köşelerinde, kaya oyuklarında ve çalı diplerinde yaşamaktayız.

Durumumuz bundan ibaret olduğundan, çocuklarımız okuma imkânını bulamamaktadırlar. Birimiz öldüğümüz zaman bile mezarını kazıyacak toprağımız olmadığından, her birimiz bir dağbaşında ve bir mağarada ölüp, orada kalıyoruz.

Sayın Başkanım, birçok makamlara birçok mektup yazdık. Hiçbirisi bizim acımızı dindirmedi. Bu defa ancak size acılarımızı bildiriyoruz. Siz benim bu mektubumu Büyük Millet Meclisinde okumanızı saygılarım ile rica ederim.

Sayın Başkanım, Türkiye'nin ne tarafında olursa olsun, bize arazi verilmesini arz ediyoruz.

Şayet Türkiye'de bize arazi yoksa, bizi Türkiye değil, dünyanın neresine olursa olsun gönderin. Çünkü biz bu hayattan usandık ve yirminci asırda kölelik yapmaktan da usandık.

Sayın Başkanım, Urfa'nın Viranşehir ilçesinin Ceylânpınar Bucağında milyonlarca Devlet hazinesine ait arazi olduğu halde, biz burada köy ağalarına kölelik yapmaktayız.

Adı :	Nüfusu:
Salih Şahin	5
Bekir Akyüz	10
Nebi Şahin	5
A.Hamit Şahin	7
Ş.Mehmet Özberk	18
M.Salih Özberk	9
S.Ali Özberk	7
Ali Kılgır	4
Keser Şahin	10
Bişar Akyüz	9
Mustafa Akyüz	10
Hamo Karadağ	10
Müslim Canpolat	5
Ömer Dikilitaş	4
	113

« Arzuhalcilerin Kazanç Kapısı Kapatıldı »

«İşçi Partisi
Genel Başkanlığına
ANKARA

Basında Avukatlık Kanununun iptali için Anayasa Mahkemesine gideceğinizi öğrenmiş bulunuyorum. Bir Türk vatandaşı olarak mesleki bakımdan müzaharetinize ihtiyaç duyarak durumu arz ediyorum.

Ben ve benim gibi yalnız dilekçe yazarak hayatını temin eden fikir işçileri vardır. Bunların tek bir koruyucusu yoktur. Yapılan kanunlar zümrecilik yaratıyor ve bir sınıfa imtiyaz tanıma gibi, Anayasaya aykırılık taşımaktadır. Ezcümle Avukatlık Kanununun 63. Maddesi bizlere dâva dilekçesi düzenlemeyi menetmektedir. Avukat olmadığımız için Mahkemelere giremiyoruz. Ama bir anlayış içinde elbette dâva evrakı tanzim etme kabiliyetindeyiz. Buna da mâni olmak, bizlere geçim ve kazanç yolunu kapamadan başka nedir?

Arzuhalci Celâl ARAL
Hükümet Caddesi
Belediye Sarayı, 7/E-YOZGAT»

« Erkânı Harp Plân Çizer ... »

«Pek Sayın Mehmet Ali Aybar
Türkiye İşçi Partisi
Genel Başkanı
ANKARA

Ekseriyeti «D» cetveline alınan bizler, 1.4.1969 tarihinde beyanatınızı radyoda heyecanla dinledik. Erkânı harp plân çizer, Mehmetçik cepheyi yarar.

Size şükran ve saygılarımızı sunarız.

İmdat KARTAL
Sıtma Eradikasyon Sağlık Koruyucusu
Çekerek-YOZGAT»

YENİ KURULAN İL VE İLÇE ÖRGÜTLERİMİZ

Türkiye İşçi Partisi, yoğun bir çalışma sonunda 67 ilde örgütünü tamamlamış bulunmaktadır. Aşağıda, son aylarda kurulan il ve ilçe örgütlerimizin listesini bulacaksınız :

ÇANAKKALE — AYVACIK :

Başkan : Fethi Ergin (Biriketçi), Sekreter: Ahmet Gölcük (Marangoz), Sayman: Ayfer Özant (Ziraatçı), Üyeler: Şaban Düzgören (Çiftçi), İsmail Karagöz (Berber), Selâhattin Demirel (Çiftçi), Hüsnü Işık (Çiftçi).

ÇANKIRI — KURŞUNLU :

Başkan : Mevlût Dinçer (Terzi), Sekreter: Nurettin İnce (Berber), Sayman: Vural Gül (Terzi), Üyeler: Aktan Ünver (Üniversite öğrencisi), Bedii Güneş (Üniversite öğrencisi).

DENİZLİ — İL ÖRGÜTÜ :

Başkan : Ümit Hekimoğlu (Avukat). Sekreter : Gündüz Sönmez (Radyocu), Sayman : Kâzım Tekin (Emekli memur), Üyeler : Bekir Çorumlu (Müzisyen), Hüseyin Tuna (İşçi), Murat Saranlı (İşsiz), Aykut Yavuzyılmaz (Öğrenci), Emin Özkan (Çiftçi), Zeki Günay (Şoför).

DENİZLİ — MERKEZ İLÇE :

Başkan : Ali Kemal Erdem (Garson), Sekreter: Niyazi Bulut (İşsiz), Sayman: Mustafa Ayaz (İşçi), Üyeler: Murat Alpaslan (Radyocu), Ramazan Aslan (Kahveci).

DENİZLİ — ÇARDAK :

Başkan : Mahmut Çetin (Kitapçı), Sekreter: Nurettin Kutlu (Çiftçi), Sayman: Veli Karataş (Çiftçi), Üyeler: Ömer Kıvrak (Çiftçi), Ramazan Aybay (Kahveci).

ERZİNCAN — İL ÖRGÜTÜ :

Başkan : Azmi Karaoğlu (Mimar), Sekreter: Hüseyin Gülşahin (Çiftçi), Sayman: Mehmet Eraslan (Yağlıboyacı), Üyeler: Müslüm Ece (İnşaatcı), Mehmet Eren (İnşaatcı), Ahmet Bölel (İnşaatcı), Asker Aksoy (Yağlıboyacı).

ERZİNCAN — MERKEZ İLÇE :

Başkan : Kâzım Pınar (Dökümcü), Sekreter: Abdullah Aydın (Sıvacı), Sayman: Hıdır Arayan (Duvarcı), Üyeler: Binali Bölel (Sıvacı), Ali Kepez (İşçi), Naci Akagündüz (İşçi), Ali Zengin (Sıvacı).

GÜMÜŞHANE — MERKEZ İLÇE :

Başkan : Hacı Akdeniz (İşçi), Sekreter: Zühtü Arslan (Köylü), Sayman: Mehmet Şahinöz (Öğrenci), Üyeler: Hurşit Güler (Köylü), Sefer Akdeniz (Köylü).

ISPARTA — ŞARKİKARAAĞAÇ :

Başkan : Ali Ay (Çiftçi), Sekreter: Şaban Toprak (Çiftçi), Sayman: Abdullah Şimşek (Çiftçi), Üyeler: Süleyman Ay (Çiftçi), İsmail Aktürk (Çiftçi), A. Osman Altındal (Çiftçi), Kâzım Ocak (Çiftçi).

KASTAMONU — MERKEZ İLÇE :

Başkan : Niyazi Özkan (Öğrenci), Sekreter: Hüseyin Dolapçıoğlu (Berber), Sayman: Ömer Özakan (İşçi), Üyeler: Recep Can (Irgat), Ali Osman Abdulrezzak (İnşaat işçisi).

KASTAMONU — TAŞKÖPRÜ :

Başkan : İzzet Gültekin (Çiftçi), Sekreter: Hüseyin Gülnar (Çiftçi), Sayman: Hasan Sarı (Çiftçi), Üyeler: Hüseyin Ünvar (Çiftçi), Fetibatı Aslan (Çiftçi), Kâzım Yılmaz (Çiftçi), İsmail Yüksel (Çiftçi).

KIRŞEHİR — ÇİEKDAĞ :

Başkan : Saim Demir (Köylü), Sekreter: Haydar Yıldız (Çiftçi), Sayman: Yusuf Yıldırım (Rençber), Üyeler: Dursun Şimşek (Köylü), Mustafa Güneş (Çiftçi), Tacettin Saylam (Çiftçi), Mustafa Kaya (Çiftçi).

KIRŞEHİR — KAMAN :

Başkan : Burhan Öncül (Çiftçi), Sekreter: Kaplan Vural (Çiftçi), Sayman: Duran Yılmaz (Rençber), Üyeler: Hacıali Yücel (Rençber), Burhan Kaya (Rençber).

KIRŞEHİR — MUCUR :

Başkan : Süleyman Genç (Çiftçi), Sekreter: Keramettin Köksal (İşçi), Sayman: İsmail Demir (İşçi), Üyeler: Kadir Genç (Çoban), Mustafa Köksal (Çoban).

KÜTAHYA — MERKEZ İLÇE :

Başkan : Ali Osman Karakaya (Çiftçi), Sekreter: Ahmet Akkoç (Çiftçi), Sayman: Mestan Duman (Çiftçi), Üyeler: Mehmet Akkoç (Çiftçi), Ayşe Karakaya (Çiftçi), Havva Karakaya (Çiftçi).

KÜTAHYA — SİMAV :

Başkan : İsmail Hakkı Ceylan (Çiftçi), Sekreter: Osman Arpacı (Çiftçi), Sayman: Mehmet Benli (Çiftçi), Üyeler: Rıfat Girgin (Çiftçi), Ahmet Körükçü (Çiftçi).

KIRŞEHİR — MERKEZ İLÇE :

Başkan : Ahmet Demir (Çiftçi), Sekreter: Cemal Gökbulut (Çiftçi), Sayman: Mustafa Yaşar (Çiftçi), Üyeler: Bekir Baran (Çiftçi), Ahmet Aslan (Çiftçi).

RİZE — ARDEŞEN :

Başkan : Mehmet Öney, Sekreter: Ahmet Nebioğlu, Sayman: Fevzi Yanılmaz, Üyeler: Nihat Bakoğlu, Tevfik Seydioğlu.

SİNOP — İL ÖRGÜTÜ :

Başkan : Nihat Boztekin (Tamirci), Sekreter: Ali Liman (Serbest), Sayman: Nafiz Önder (Köylü), Üyeler: Mahir Erdem (Nakliyeci), Kâzım Sevimli (Köylü).

SİNOP — GERZE :

Başkan : Mahmut Öcalan (Köylü), Sekreter: Hasan Şanlı (Köylü), Sayman: Hasan Belovacıklı (Köylü), Üyeler: Yusuf Özdemir (İşçi), Yunus Belovacıklı (İşçi).

SİVAS — DİVRİĞİ :

Başkan : Cavit Yanardağ (Şoför), Sekreter: Hüseyin Yılmaz (İşçi), Sayman: Sait Erdoğan (İşçi), Üyeler: İsmail Yılmaz (İşçi), Samet Koçak (Çiftçi), Mustafa Acar (Dişçi), Âdil Cengiz (Çiftçi).

TOKAT — ZİLE :

Başkan : Selâhattin Kabutluer (Düvenci), Sekreter: İbrahim Akın (Çiftçi), Sayman: Sadık Acar (Çiftçi), Üyeler: Mehdi Akın (Çiftçi), İsmail Toprak (Çiftçi), Mustafa Karayel (Çiftçi), Hüseyin Çıkrıkçıoğlu (Çiftçi).

TRABZON — AKÇAABAT :

Başkan : Ahmet Uçar (Şoför), Sekreter: Hayrettin Acar (Oto tamircisi), Sayman: Asım Acar, (Terzi), Üyeler: Salih Reis (Çiftçi), Ali Verep (İnşaat ustası).

TRABZON — MAÇKA :

Başkan : Ahmet Çoban (Kunduracı - Belediye Meclisi Üyesi), Sekreter: Nizamettin Karahasanoğlu (Bakkal - Belediye Meclisi Üyesi), Sayman: Seyfettin Genç (Marangoz), Üyeler: Kenan Genç (Şoför), Faik Keleş (Terzi).

UŞAK — KARAHALLI :

Başkan : Ziya Zora (Manifaturacı), Sekreter: Mehmet Emin Topal (İşçi), Sayman: Mehmet Kurt (İşçi), Üyeler: Asım Kale (Şoför), Mevlüt Bozok (Bayi).

TİP Yayınları

Mehmet Ali AYBAR	Hodri Meydan 1 lira
Tarık Ziya EKİNCİ	Doğu Dramı 2 lira
Mekin DİNÇER	Plânlı Devletçilik 50 kuruş
Selâhattin HİLÂV	Toplumculuk ve İnsan 50 kuruş
İdris KÜÇÜKÖMER	Bağımsızlık Sorunu 50 kuruş
Murat SARICA	1961 Anayasasının Sosyal Niteliği 50 kuruş
Murat SARICA	Halkçılık, Milliyetçilik, Devrimcilik, 50 kuruş
TİP PROGRAMI	500 kuruş
TİP'LİNİN ELKİTABI	100 kuruş
TİP HABERLERİ	(ciltli) 30 TL.

Sosyal Adalet Yayınları

Maurice DOBB	Kapitalizm Dün, Bugün 4 lira
Oscar LANGE	Kalkınma Yöntemleri (2. Baskı) 3 lira

«SOSYAL ADALET» Dergisinin cilt ve koleksiyonlarından elimizde bir miktar bulunmaktadır. Arzu eden okurlarımız 1. cildi 45, 2. cildi 35 liradan dergimiz adresinden sağlıyabilirler.

Değerli araştırma ve incelemelerin yer aldığı «SOSYAL ADALET» in haftalık sayıları 100, aylık sayıları ise 250 kuruş karşılığında yine dergimizden edinilebilir.

Bu yayınlar, aşağıdaki adresten ödemeli veya posta pulu karşılığında istenebilir.

Türkiye İşçi Partisi Genel Merkezi
Basın Bürosu
Mithatpaşa Cad. 63/1 — ANKARA

RADYO KONUŞMALARI

12.Ekim.1969 Genel Milletvekili seçimleri dolayısiyle, radyolarla yapılacak propaganda konuşmalarının gün ve saatleri, Yüksek Seçim Kurulunca tesbit edilmiştir.

27.Eylül.1969 günü başlayıp, 11.Ekim.1969' da sona erecek konuşmaların Partimize ayrılan saatleri aşağıdadır.

	Konuşma	günü :	Saati :
1 —	27.9.1969	Cumartesi	18.10 — 18.30
2 —	28.9.1969	Pazar	17.35 — 17.45
3 —	29.9.1969	Pazartesi	17.20 — 17.30
4 —	30.9.1969	Salı	17.05 — 17.15
5 —	1.10.1969	Çarşamba	20.50 — 21.00
6 —	2.10.1969	Perşembe	20.35. — 20.45
7 —	3.10.1969	Cuma	20.20 — 20.30
8 —	4.10.1969	Cumartesi	20.05 — 20.15
9 —	5.10.1969	Pazar	19.50 — 20.00
10 —	6.10.1969	Pazartesi	17.35 — 17.45
11 —	7.10.1969	Salı	17.20 — 17.30
12 —	8.10.1969	Çarşamba	17.05 — 17.15
13 —	9.10.1969	Perşembe	20.50 — 21.00
14 —	10.10.1969	Cuma	20.35 — 20.45
15 —	11.10.1969	Cumartesi	17.05 — 17.15

P.T.T. Yöneticilerinin Dikkatine

Birçok okuyucumuz, «TİP HABERLERİ» nin ellerine geçmemesinden yakınmaktadırlar.

Anayasa teminatı altındaki haberleşme özgürlüğünü ihlâl etmenin cezası son derece ağırdır.

P.T.T. sorumlularının dikkatini çekeriz.

Mithatpaşa Cad. 63/1
Yenişehir — ANKARA

Sayın Nejat Öktem
Dirim Sokak No 23 İstanbul.
Edirnekapı ~~İST~~